

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61
30. dubna 2018

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 152/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 152/02	Věc C-560/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2017 Mediaexpert sp. z o.o. proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 20. července 2017 ve věci T-780/16, Mediaexpert v. EUIPO	2
2018/C 152/03	Věc C-8/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos teismas (Litva) dne 3. ledna 2018 – TE, UD, YB, ZC v. Luminor Bank AB	2
2018/C 152/04	Věc C-26/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessisches Finanzgericht (Německo) dne 16. ledna 2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung v. Hauptzollamt Frankfurt am Main	3
2018/C 152/05	Věc C-32/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 18. ledna 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse v. Michael Moser	4
2018/C 152/06	Věc C-42/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 24. ledna 2018 – Finanzamt Trier v. Cardpoint GmbH jakožto právní nástupkyni Moneybox Deutschland GmbH	5

2018/C 152/07	Věc C-48/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. ledna 2018 společností Toontrack Music AB proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2017 ve věci T-771/16, Toontrack Music AB v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	5
2018/C 152/08	Věc C-49/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 26. ledna 2018 – Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia	6
2018/C 152/09	Věc C-52/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Norderstedt (Německo) dne 29. ledna 2018 – Christian Füllä v. Toolport GmbH	7
2018/C 152/10	Věc C-55/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) 29. ledna 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) v. Deutsche Bank SAE	8
2018/C 152/11	Věc C-56/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2018 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. listopadu 2017 ve věci T 263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. Komise	9
2018/C 152/12	Věc C-57/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. ledna 2018 – AX v. BW	11
2018/C 152/13	Věc C-68/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 2. února 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor	12
2018/C 152/14	Věc C-69/18: Žaloba podaná dne 1. února 2018 – Evropská komise v. Slovinská republika	13
2018/C 152/15	Věc C-85/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Oradea (Rumunsko) dne 8. února 2018 – CV v. DU	14
2018/C 152/16	Věc C-93/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené království) dne 9. února 2018 – Ermira Bajratar v. Secretary of State for the Home Department	14
2018/C 152/17	Věc C-94/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 12. února 2018 – Nalini Chenchooliah v. Minister for Justice and Equality	15
2018/C 152/18	Věc C-98/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 12. února 2018 – T. Boer & Zonen BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken	15
2018/C 152/19	Věc C-104/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. února 2018 společností Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2017 ve věci T-687/16, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	16
2018/C 152/20	Věc C-114/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 14. února 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG v. G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland	17
2018/C 152/21	Věc C-115/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Francie) dne 12. února 2018 – Procureur de la République v. Tugdual Carlier a další	17
2018/C 152/22	Věc C-125/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 16. února 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch v. Bankia S.A.	18
2018/C 152/23	Věc C-127/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 16. února 2018 – A-PACK CZ, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství	19

2018/C 152/24	Věc C-164/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Evropská komise v. Španělské království	20
2018/C 152/25	Věc C-165/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Evropská komise v. Španělské království	20
2018/C 152/26	Věc C-181/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. března 2018 Polskou republikou proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2017 ve věci T-849/16 – PGNiG Supply & Trading v. Evropská komise	21
2018/C 152/27	Věc C-188/18: Žaloba podaná dne 12. března 2018 – Evropská komise v. Slovinská republika	22

Tribunál

2018/C 152/28	Věc T-542/11 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Alouminion tis Ellados v. Komise „Státní podpory — Elektřina — Rozhodnutí, jímž byla podpora prohlášena za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem a kterým bylo nařízeno její vrácení — Preferenční sazba za elektřinu poskytovanou na základě smlouvy uzavřené s historickým dodavatelem — Výpověď smlouvy ze strany historického dodavatele — Pozastavení účinků výpovědi smlouvy v soudním řízení o předběžném opatření — Zrušení rozhodnutí Komise Tribunálem — Zrušení rozsudku Tribunálu Soudním dvorem — Vracení věci Tribunálu — Rozsah žaloby po vrácení — Kvalifikace nové podpory usnesením o předběžném opatření — Pravomoc Komise — Účinná soudní ochrana — Kvalifikace preferenční sazby jako nové státní podpory — Výsada — Legitimní očekávání — Právo na obhajobu příjemce — Povinnost navrácení — Povinnost uvést odůvodnění“	24
2018/C 152/29	Věc T-507/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Polsko v. Komise „EZZF — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 2200/96, směrnice 2002/55/CE, nařízení (ES) č. 1432/2003, (ES) č. 1433/2003, (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 885/2006, (ES) č. 1182/2007, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 1580/2007 a (EU) č. 1306/2013 — Výdaje vynaložené Polskem — Rizika pro EZZF — Kontroly na místě — Kritéria pro uznání organizace producentů — Rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi — Finanční oprava“	25
2018/C 152/30	Spojené věci T-533/15 a T-264/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – Kim a další v. Rada a Komise „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Severní Koreji s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Zařazení jmen žalobců — Důkaz opodstatněnosti zařazení na seznam — Povinnost uvést odůvodnění“	25
2018/C 152/31	Věc T-33/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – TestBioTech v. Komise „Životní prostředí — Geneticky modifikované produkty — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Nařízení (ES) č. 1829/2003 — Geneticky modifikovaná sója MON 87769, MON 87705 a 305423 — Zamítnutí žádosti o vnitřní přezkum rozhodnutí o uvedení na trh — Pojem ‚právo životního prostředí‘ — Článek 10 nařízení č. 1367/2006“	26
2018/C 152/32	Věc T-108/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Naviera Armas v. Komise „Státní podpory — Podmínky využívání infrastruktury přístavu Puerto de Las Nieves společností zajišťující námořní dopravu — Výlučné užívání infrastruktury financované z veřejných prostředků bez koncesní smlouvy — Částečné osvobození od přístavních poplatků — Stížnost konkurentky — Rozhodnutí, kterým se v závěru předběžného přezkumného řízení konstatuje neexistence státních podpor — Závažné obtíže při přezkumu dotčených opatření — Vývoj dotyčné situace v průběhu správního řízení — Pojem ‚výhoda poskytnutá ze státních prostředků‘ — Nesprávné posouzení skutkového stavu a nesprávné právní posouzení — Rozhodnutí vnitrostátního soudu pozastavující účinky zadávacího řízení — Požadavek pečlivého a nestranného posuzování stížností“	27
2018/C 152/33	Věc T-211/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Caviro Distillerie a další v. Komise „Dumping — Dovozy kyseliny vinné pocházející z Číny a vyrobené společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd — Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 — Nezavedení konečného antidumpingového cla — Článek 3 odst. 2, 3 a 5 a čl. 17 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Výběr vzorku — Neexistence podstatné újmy — Zjevně nesprávné posouzení — Zjišťování újmy — Ziskovost výrobního odvětví Unie“	28

2018/C 152/34	Věc T-390/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Grupo Osborne v. EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška k zápisu obrazové ochranné známky Evropské unie DONTORO dog friendship — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Komplementarita výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	29
2018/C 152/35	Věc T-424/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – Gifi Diffusion v. EUIPO – Crocs (Boty) „Průmyslový vzor Společenství — Řízení o neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující botu — Starší (průmyslový) vzor Společenství — Důvody neplatnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Čl. 62 nařízení (ES) č. 6/2002 — Vznesení důvodu neplatnosti odvolacím senátem z úřední povinnosti — Pravomoc odvolacího senátu — Čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002“	29
2018/C 152/36	Věc T-651/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – Crocs v. EUIPO – Gifi Diffusion (Boty) „Průmyslový vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující botu — Starší (průmyslový) vzor Společenství — Důvody neplatnosti — Nedostatek novosti — Zpřístupnění před datem vzniku práva přednosti — Zkoumání skutečností z moci úřední — Doplnující důkazy předložené odvolacímu senátu — Články 5, 7 a čl. 63 odst. 2 nařízení (ES) č. 6/2002“	30
2018/C 152/37	Věc T-824/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Kiosked v. EUIPO – VRT (K) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka K — Starší obrazová ochranná známka Beneluxu K — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8. odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	31
2018/C 152/38	Věc T-1/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – La Mafia Franchises v. EUIPO – Itálie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozpor s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy — Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001]“ . .	31
2018/C 152/39	Věc T-151/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Marriott Worldwide v. EUIPO – Graf (Vyobrazení okřídleného býka) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie zobrazující okřídleného býka — Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a starší národní obrazové ochranné známky zobrazující bájněho Gryfa — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Podobnost označení — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Starší autorské právo chráněné vnitrostátním právem — Článek 53 odst. 2 písm. c) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 2 písm. c) nařízení 2017/1001] — Zkoumání skutečností z moci úřední — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001)“	32
2018/C 152/40	Věc T-205/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – SSP Europe v. EUIPO (SECURE DATA SPACE) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SECURE DATA SPACE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“	33
2018/C 152/41	Věc T-279/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Hermann Bock v. EUIPO (Push and Ready) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Push and Ready — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	33
2018/C 152/42	Věc T-346/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Hotelbeds Spain v. EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Guidigo what to do next — Starší slovní ochranná známka Evropské unie GUIDIGO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	34

2018/C 152/43	Věc T-482/13: Usnesení Tribunálu ze dne 21. února 2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack v. EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	34
2018/C 152/44	Věc T-124/17: Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2018 – Estamede v. ECB „Mimosmluvní odpovědnost — Hospodářská a měnová politika — ECB — Restrukturalizace řeckého veřejného dluhu — Zahnutí řecké veřejnoprávní instituce spravující důchodové fondy inženýrů a podnikatelů v oblasti veřejných prací — Neexistence vlastního zájmu nebo postoupení práva na náhradu — Nedodržení formálních náležitostí — Zjevná nepřípustnost“	35
2018/C 152/45	Věc T-196/17: Usnesení Tribunálu ze dne 9. března 2018 – Naftogaz of Ukraine v. Komise „Žaloba na neplatnost — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro vynětí pravidel provozování plynovodu OPAL týkajících se přístupu třetích osob a regulace sazeb z působnosti unijních předpisů — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“	36
2018/C 152/46	Věc T-263/17: Usnesení Tribunálu ze dne 27. února 2018 – SD v. EIGE „Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neobnovení — Žádost o prodloužení, která má stejný předmět jako stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 statutu — Nepřípustnost“	36
2018/C 152/47	Věc T-84/18: Žaloba podaná dne 15. února 2018 – VG v. Komise	37
2018/C 152/48	Věc T-85/18: Žaloba podaná dne 15. února 2018 – Batchelor v. Komise	38
2018/C 152/49	Věc T-100/18: Žaloba podaná dne 20. února 2018 – Wehrheim v. ECB	40
2018/C 152/50	Věc T-101/18: Žaloba podaná dne 21. února 2018 – Rakousko v. Komise	40
2018/C 152/51	Věc T-112/18: Žaloba podaná dne 23. února 2018 – Pink Lady America v. CPVO – WAAA (Cripps Pink)	42
2018/C 152/52	Věc T-113/18: Žaloba podaná dne 22. února 2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/53	Věc T-114/18: Žaloba podaná dne 22. února 2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/54	Věc T-116/18: Žaloba podaná dne 27. února 2018 – Darmanin v. EASO	44
2018/C 152/55	Věc T-124/18: Žaloba podaná dne 27. února 2018 – Wendel a další v. Komise	45
2018/C 152/56	Věc T-125/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Associazione – GranoSalus v. Komise	46
2018/C 152/57	Věc T-130/18: Žaloba podaná dne 27. února 2018 – adidas International Trading a další v. Komise	47
2018/C 152/58	Věc T-131/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Deichmann v. Komise	48
2018/C 152/59	Věc T-132/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Roland v. Komise	49
2018/C 152/60	Věc T-141/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Deichmann-Shoes UK v. Komise	50
2018/C 152/61	Věc T-142/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Buffalo – Boots v. Komise	52
2018/C 152/62	Věc T-152/18: Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	53
2018/C 152/63	Věc T-153/18: Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54

2018/C 152/64	Věc T-154/18: Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54
2018/C 152/65	Věc T-155/18: Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	55
2018/C 152/66	Věc T-158/18: Žaloba podaná dne 6. března 2018 – Scaloni a Figini v. Komise	56
2018/C 152/67	Věc T-160/18: Žaloba podaná dne 2. března 2018 – Theodorakidi v. EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)	57
2018/C 152/68	Věc T-162/18: Žaloba podaná dne 7. března 2018 – Beko v. EUIPO – Acer (ALTUS)	58
2018/C 152/69	Věc T-688/13: Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2018 – Deloitte Consulting v. Komise	59
2018/C 152/70	Věc T-155/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. března 2018 – CFA Institute v. EUIPO – Bloss a další (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2018/C 152/71	Věc T-156/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. března 2018 – CFA Institute v. EUIPO – Ernst et Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	59
2018/C 152/72	Věc T-641/17: Usnesení Tribunálu ze dne 28. února 2018 – Ferri v. ECB	59

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 152/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 142, 23.4.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 134, 16.4.2018

Úř. věst. C 123, 9.4.2018

Úř. věst. C 112, 26.3.2018

Úř. věst. C 104, 19.3.2018

Úř. věst. C 94, 12.3.2018

Úř. věst. C 83, 5.3.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2017 Mediaexpert sp. z o.o. proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 20. července 2017 ve věci T-780/16, Mediaexpert v. EUIPO

(Věc C-560/17 P)

(2018/C 152/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mediaexpert sp. z o.o. (zástupce: J. Aftyka, radca prawny)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 13. března 2018 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos teismas (Litva) dne 3. ledna 2018 – TE, UD, YB, ZC v. Luminor Bank AB

(Věc C-8/18)

(2018/C 152/03)

*Jednací jazyk: litevština***Předkládající soud**

Vilniaus apygardos teismas

Účastníci původního řízení

Žalobci: TE, UD, YB, ZC

Žalovaná: Luminor Bank AB

Předběžné otázky

- 1) Je nutné fyzickou osobu, která před 1. listopadem 2007, datem uvedeným v článku 70 směrnice 2004/39/ES ⁽¹⁾, nabyla derivátový finanční nástroj od banky za použití finančních prostředků vypůjčených od této banky na základě zajištění poskytnutého ve prospěch této banky, považovat za spotřebitele podle unijního práva s ohledem na skutečnost, že čl. 3 odst. 3 písm. d) směrnice 2011/83/EU ⁽²⁾ o právech spotřebitelů stanoví, že tato směrnice se nevztahuje na smlouvy „týkající se finančních služeb“?

- 2) Je nutné fyzickou osobu, která před 1. listopadem 2007, datem uvedeným v článku 70 směrnice 2004/39/ES, nabyla derivátový finanční nástroj od banky za použití finančních prostředků vypůjčených od této banky na základě zajištění poskytnutého ve prospěch této banky, považovat za neprofesionálního zákazníka a drobného investora v oblasti finančních nástrojů podle unijního práva, a pokud tomu tak je, je nutné v projednávané věci použít ustanovení unijního práva, která stanoví povinnosti poskytovat informovat spotřebitele a zákaz konfliktu zájmů v případě, kdy banka nabízí a prodává finanční nástroje, jako jsou ustanovení směrnic 2003/6⁽³⁾, 2003/71/ES⁽⁴⁾, 2001/34/ES⁽⁵⁾, nařízení (ES) č. 809/2004⁽⁶⁾, směrnice MiFID II⁽⁷⁾ a další pravidla unijního práva na ochranu práv spotřebitelů v oblasti finančních služeb?
- 3) Je nutné vykládat směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) v tom smyslu, že neoznámení skutečnosti, že poskytovatel finančního nástroje není oprávněn poskytovat danou finanční službu, nezveřejnění základních informací v prospektu a v dodatku prospektu, jakož i potenciální konflikt zájmů na straně poskytovatele finančního nástroje může mít v průběhu uzavírání smlouvy týkající se finančního nástroje přímý dopad (v určitém směru) na cenu dotčeného finančního nástroje a že druhá smluvní strana má tak právo požadovat zrušení takových smluv nebo jejich změnu, nebo náhradu vzniklých ztrát?

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. 2004, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. 2003, L 96, s. 16; Zvl. vyd. 06/04, s. 367).
- ⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. 2003, L 345, s. 64; Zvl. vyd. 06/06, s. 356).
- ⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. 2001, L 184, s. 1; Zvl. vyd. 06/04, s. 24).
- ⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o údaje obsažené v prospektech, úpravu prospektů, uvádění údajů ve formě odkazu, zveřejňování prospektů a šíření inzerátů (Úř. věst. 2004, L 149, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 307).
- ⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. 2014, L 173, s. 349).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessisches Finanzgericht (Německo) dne 16. ledna 2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung v. Hauptzollamt Frankfurt am Main

(Věc C-26/18)

(2018/C 152/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Finanzgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Žalovaný: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Předběžné otázky

1. Je podmínkou dovozu ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) a článku 30 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, že zboží, které vstoupilo na území Unie, vstoupí do hospodářského oběhu Unie, nebo stačí pouhé riziko, že toto zboží vstoupí do hospodářského oběhu Unie?

Pokud je podmínkou dovozu vstup zboží do hospodářského oběhu Unie:

2. Dojde ke vstupu zboží dopraveného na území Unie do hospodářského oběhu Unie již tehdy, když zboží není v rozporu s předpisy celního práva propuštěno do některého režimu ve smyslu čl. 61 odst. 1 shora uvedené směrnice nebo sice je nejprve do takového režimu propuštěno, ale později se na něj tento režim kvůli porušení celních předpisů přestane vztahovat, nebo je podmínkou pro vstup do hospodářského oběhu Unie v případě porušení celních předpisů to, že je možné vycházet z toho, že zboží z důvodu porušení celních předpisů vstoupilo na daňovém území toho členského státu, ve kterém k porušení celních předpisů došlo, do hospodářského oběhu Unie a mohlo se stát předmětem spotřeby nebo být použito?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347. s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 18. ledna 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse v. Michael Moser

(Věc C-32/18)

(2018/C 152/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Tiroler Gebietskrankenkasse

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Michael Moser

Předběžné otázky

1. Musí být článek 60 odst. 1 věta druhá nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „nařízení č. 883/2004“) ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že členský stát příslušný jako další v pořadí (Rakousko) má rodiči s bydlištěm a zaměstnáním v členském státě, který je přednostně příslušný (Německo) podle čl. 68 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení č. 883/2004, jako rodinnou dávku vyplatit vyrovnávací doplatek mezi německým rodičovským příspěvkem (Elterngeld), poskytovaným v přednostně příslušném členském státě, a rodičovským příspěvkem druhého členského státu (Kinderbetreuungsgeld) podmíněným výší příjmu, jestliže oba rodiče se společnými dětmi bydlí v přednostně příslušném členském státě a v dalším příslušném členském státě je jako příhraniční pracovník zaměstnán jen druhý rodič?

V případě, že první otázka bude zodpovězena kladně:

2. Vyměřuje se rakouský rodičovský příspěvek (Kinderbetreuungsgeld) podmíněný výší příjmu podle příjmu skutečně dosahovaného ve státě zaměstnání (Německo), nebo podle příjmu, který by mohl být hypoteticky dosažen ze srovnatelné výdělečné činnosti v dalším příslušném členském státě (Rakousko)?

(¹) Úř. věst. 2009, L 284, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 24. ledna 2018 –
Finanzamt Trier v. Cardpoint GmbH jakožto právní nástupkyni Moneybox Deutschland GmbH**

(Věc C-42/18)

(2018/C 152/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt Trier

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Cardpoint GmbH jakožto právní nástupkyně Moneybox Deutschland GmbH

Předběžná otázka

Jsou technické a administrativní kroky, které poskytovatel služby poskytuje pro banku provozující bankomat a její výběry hotovosti bankomatem, podle čl. 13 části B písm. d) bodu 3 směrnice 77/388/EHS (¹) osvobozeny od daně, pokud podobné technické a administrativní kroky, které poskytuje poskytovatel služeb za platby kartou při prodeji vstupenek do kina, nejsou podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie Bookit ze dne 26. května 2016 C-607/14 (EU:C:2016:355) na základě tohoto ustanovení od daně osvobozeny?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. ledna 2018 společností Toontrack Music AB proti
rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2017 ve věci T-771/16, Toontrack
Music AB v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví**

(Věc C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Toontrack Music AB (zástupce: L.-E. Ström, advokat)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka), která uplatňuje tři různé důvody kasačního opravného prostředku, navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek napadený kasačním opravným prostředkem;

- s konečnou platností o věci rozhodl tak, že vyhoví návrhovým žádáním učiněným před Tribunálem;
- podpůrně vrátil věc Tribunálu k novému projednání, a
- nařídil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Důvody uplatněné navrhovatelkou na podporu návrhových žádání spočívají v tom, že napadený rozsudek, jak je uvedeno v prvním důvodu kasačního opravného prostředku, je protiprávní, pokud jde o použití čl. 7 odst. 1 písm. b), čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 2, podle druhého důvodu kasačního opravného prostředku je v rozporu s článkem 76 a podle třetího důvodu kasačního opravného prostředku je v rozporu s články 65 a 75 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie ⁽¹⁾, v platném znění [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie ⁽²⁾ (dále jen „nařízení“)].
2. Podle prvního důvodu kasačního opravného prostředku je napadený rozsudek nesprávný v rozsahu, v němž měl Tribunal nesprávně za to, že přihláška ochranné známky Evropské unie č. 13 945 423 EZMIX je popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení a nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost požadovanou čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení. Vzhledem k tomu, že EZMIX je jako celek označení s rozlišovací způsobilostí, Tribunal pochybil, když měl za to, že existují důvody pro zamítnutí zápisu podle nařízení. Tribunal nezohlednil všechny relevantní skutečnosti věci, pokud jde o význam, užívání a asociace přihlášky ochranné známky s ohledem na relevantní veřejnost. Tribunal se tedy dopustil nesprávného právního posouzení.
3. Podle druhého důvodu kasačního opravného prostředku se Tribunal rovněž dopustil nesprávného právního posouzení, když nezohlednil článek 76 nařízení a když zkreslil předložené důkazy. Tribunal měl za to, že jednoduchost je velmi významným prodejním argumentem v souvislosti se zařízeními na nahrávání hudby a softwarem a je jedním z klíčových faktorů. Tribunal nesprávně použil článek 76, takže byly zkresleny důkazy předložené v tomto případě. Nedostatečný přezkum vedl k tomu, že byl učiněn neopodstatněný a nesprávný závěr, který nepodporují skutečnosti, jimž Tribunal přiznal v napadeném rozsudku určující význam.
4. Podle třetího důvodu kasačního opravného prostředku Tribunal porušil články 65 a 75 nařízení, a dopustil se tedy nesprávného právního posouzení, když navrhovatelce neposkytl možnost, aby byla vyslechnuta, pokud jde o skutečnost, na níž je založen rozsudek napadený kasačním opravným prostředkem a rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO.
5. Tato skutečnost byla uvedena poprvé v rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO, EUIPO ji nedoložil a její zmínění navrhovatelka postrádá. Důkazy, které navrhovatelka předložila pro účely zpochybnění správnosti této skutečnosti, tedy bylo možné posoudit poprvé až v řízení před Tribunálem a navrhovatelka tak nemohla předložit důkazy v plném rozsahu, což je v rozporu se zásadou rovnosti zbraní.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 78, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2017, L 154, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 26. ledna 2018 – Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia

(Věc C-49/18)

(2018/C 152/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci původního řízení

Žalobce: Carlos Escribano Vindel

Žalovaný: Ministerio de Justicia

Předběžné otázky

- 1) Musí být obecná zásada unijního práva zákazu veškeré diskriminace vykládána v tom smyslu, že s ní není v rozporu taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava obsažená v čl. 31 odst. 1 zákona č. 39/2010 ze dne 22. prosince 2010, o státním rozpočtu na rok 2011, která stanovila různé míry snížení [odměn], jež dopadly tíživěji na soudce, jejichž platy byly nejnižší a kteří tak museli k udržitelnosti veřejných výdajů přispět nejvyšší měrou? (zásada zákazu diskriminace)
- 2) Musí být obecná zásada unijního práva zachování nezávislosti soudů prostřednictvím stabilní a spravedlivé odměny odpovídající funkcím vykonávaným soudci vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava obsažená v čl. 31 odst. 1 zákona č. 39/2010 ze dne 22. prosince 2010, o státním rozpočtu [na rok 2011], která nezohledňuje povahu jimi vykonávaných funkcí, počet odpracovaných let ani důležitost jejich úkolů a vede jen k tomu, že osoby, jejichž platy jsou nejnižší, přispívají k udržitelnosti veřejných výdajů nejvyšší měrou? (zásada nezávislosti soudů)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Norderstedt (Německo) dne 29. ledna 2018 – Christian Füllä v. Toolport GmbH

(Věc C-52/18)

(2018/C 152/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Norderstedt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Christian Füllä

Žalovaná: Toolport GmbH

Předběžné otázky

1. Je třeba článek 3 odst. 3 třetí pododstavec směrnice 1999/44/ES ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že spotřebitel musí podnikateli nabídnout spotřební zboží zakoupené na dálku, aby mu umožnil opravu nebo náhradní dodávku, vždy pouze v místě, na kterém se spotřební zboží nachází?
2. V případě záporné odpovědi:

Je třeba článek 3 odst. 3 třetí pododstavec směrnice 1999/44/ES vykládat v tom smyslu, že spotřebitel musí podnikateli nabídnout spotřební zboží zakoupené na dálku, aby mu umožnil opravu nebo náhradní dodávku, vždy v obchodním sídle podnikatele?

3. V případě záporné odpovědi:

Jaká kritéria vyplývají z článku 3 odst. 3 třetí pododstavec směrnice 1999/44/ES pro stanovení místa, na kterém musí spotřebitel podnikateli nabídnout spotřební zboží zakoupené na dálku, aby mu umožnil opravu nebo náhradní dodávku?

4. Pokud se místo, na kterém musí spotřebitel nabídnout podnikateli spotřební zboží zakoupené na dálku k prohlídce a umožnění dodatečného plnění, nachází – vždy nebo v konkrétním případě – v sídle podnikatele:

Je s článkem 3 odst. 3 prvním pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 4 směrnice 1999/44/ES slučitelné, že spotřebitel musí nejprve uhradit náklady na dopravu tam a zpět nebo vyplývá z povinnosti „bezplatné opravy“, že je prodávající povinen uhradit zálohu?

5. Pokud se místo, na kterém musí spotřebitel nabídnout podnikateli spotřební zboží zakoupené na dálku k prohlídce a umožnění dodatečného plnění, nachází – vždy nebo v konkrétním případě – v sídle podnikatele a povinnost spotřebitele nejprve uhradit náklady je v souladu s článkem 3 odst. 3 prvním pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 4 směrnice 1999/44/ES:

Je třeba článek 3 odst. 3 třetí pododstavec ve spojení s článkem 3 odst. 5 druhou odrážkou směrnice 1999/44/ES vykládat v tom smyslu, že spotřebitel, který podnikateli závalu pouze oznámil, aniž by mu nabídl dopravu spotřebního zboží do místa podnikatele, není oprávněn vypovědět smlouvu?

6. Pokud se místo, na kterém musí spotřebitel nabídnout podnikateli spotřební zboží zakoupené na dálku k prohlídce a umožnění dodatečného plnění, nachází – vždy nebo v konkrétním případě – v sídle podnikatele, ale povinnost spotřebitele nejprve uhradit náklady není v souladu s článkem 3 odst. 3 prvním pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 4 směrnice 1999/44/ES:

Je třeba článek 3 odst. 3 třetím pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 5 druhou odrážkou směrnice 1999/44/ES vykládat v tom smyslu, že spotřebitel, který podnikateli závalu pouze oznámil, aniž by mu nabídl dopravu spotřebního zboží do místa podnikatele, není oprávněn vypovědět smlouvu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) 29. ledna 2018 –
Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) v. Deutsche Bank SAE**

(Věc C-55/18)

(2018/C 152/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Žalovaná: Deutsche Bank SAE

Zúčastněné strany: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Předběžné otázky

- 1) Je třeba mít za to, že Španělské království prostřednictvím článků 34 a 35 zákoníku práce, jak je vykládá judikatura, přijalo opatření nezbytná k zajištění účinnosti omezení délky pracovní doby a denního a týdenního odpočinku, která stanoví články 3, 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003⁽¹⁾, pro ty pracovníky pracující na plný úvazek, kteří se výslovně nezavázali, jednotlivě nebo kolektivně, k práci přesčas a kteří nejsou mobilními pracovníky a nepracují v rámci obchodního loďstva nebo železniční dopravy?

- 2) Je třeba čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a články 3, 5, 6, 16 a 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003, ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 11 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 ⁽²⁾, vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako jsou články 34 a 35 zákoníku práce, ze kterých, jak jasně ukazuje ustálená judikatura, nelze dovodit, že podnik je povinen zavést systém evidence skutečné pracovní doby pro pracovníky pracující na plný úvazek, kteří se výslovně nezavázali, jednotlivě nebo kolektivně, k práci přesčas a kteří nejsou mobilními pracovníky a nepracují v rámci obchodního loďstva nebo železniční dopravy?
- 3) Je třeba mít za to, že kategorický požadavek určený členským státům, stanovený v čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a člancích 3, 5, 6, 16 a 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003, ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 11 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989, omezit délku pracovní doby obecně pro všechny pracovníky, je splněn u řadových pracovníků prostřednictvím vnitrostátní právní úpravy obsažené v člancích 34 a 35 zákoníku práce, ze kterých, jak jasně ukazuje ustálená judikatura, nelze dovodit, že podnik je povinen zavést systém evidence skutečné pracovní doby pro pracovníky pracující na plný úvazek, kteří se výslovně nezavázali, jednotlivě nebo kolektivně, k práci přesčas a kteří nejsou mobilními pracovníky a nepracují v rámci obchodního loďstva nebo železniční dopravy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. 1989, L 183, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2018 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. listopadu 2017 ve věci T 263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. Komise

(Věc C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann, D. Recchia i S. Noë, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o. o., Polská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 17. listopadu 2017 ve věci T-263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o.;
- zamítl třetí výtku šestého žalobního důvodu jako neopodstatněnou;
- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o ostatních pěti žalobních důvodech;

podpůrně:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 17. listopadu 2017 ve věci T-263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o., v rozsahu, v němž je bodem 1 jeho výroku rozhodnuto i o investiční podpoře;

- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o ostatních pěti žalobních důvodech;
- rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto v rozhodnutí, jímž se řízení končí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle Komise je třeba rozsudek Tribunálu ve věci T-263/15 zrušit, neboť je stížen nesprávným právním posouzením v několika aspektech, které Komise rozdělila do tří právních důvodů:

1. Nesprávná právní kvalifikace „práva zúčastněných stran podat připomínky“ a právních důsledků jeho porušení z hlediska rozsudku Soudního dvora Ferriere Nord SpA v. Komise, C-49/05 P

Ve sporném rozhodnutí 2015/1586/EU ⁽¹⁾ vycházelo konstatování neslučitelnosti provozní podpory pro společnost PLGK s vnitřním trhem ze dvou na sobě nezávislých důvodů. Hlavním důvodem této neslučitelnosti byla neslučitelnost investiční podpory s vnitřním trhem (viz bod 244 odůvodnění sporného rozhodnutí). Nesplnění prvního kritéria stanoveného v pokynech z roku 2014, a sice aby provozní podpora přispívala k dosažení jasně vymezeného cíle společného zájmu, bylo jen druhým, dodatečným důvodem konstatování neslučitelnosti uvedené podpory s vnitřním trhem.

Tribunál ovšem v argumentaci rozvinuté v bodech 71 až 89 rozsudku vycházel z předpokladu, že neslučitelnost provozní podpory pro společnost PLGK s vnitřním trhem vychází výlučně z uplatnění pokynů z roku 2014, a proto se při své analýze řídil rozsudkem Ferrier Nord, C-49/05 P. Uvedený předpoklad vycházel z nesprávného výkladu sporného rozhodnutí a zejména bodů 244 a 245 jeho odůvodnění (viz níže druhý důvod kasačního opravného prostředku). Kdyby Tribunál v této souvislosti vyložil napadené rozhodnutí správně, musel by dospět k názoru, že posuzování třetí výtky šestého žalobního důvodu bylo od počátku irelevantní (*inopérant*), neboť nemohlo vést k prohlášení neplatnosti rozhodnutí.

V bodech 69 až 89 rozsudku se Tribunál tím, že „právo podat připomínky“, které zúčastněné strany dovozují z čl. 108 odst. 2 SFEU, uplatnil v rozporu s rozsudkem Soudního dvora ve věci Ferriere Nord SpA v. Komise, C-49/05 P, body 78 až 84, dopustil nesprávného právního posouzení ve dvou ohledech. První důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části:

- i) nesprávná právní kvalifikace „práva zúčastněných stran podat připomínky“ v situaci, ve které byl přijat rozsudek, jako „podstatné formální náležitosti“, jejíž nesplnění vede automaticky ke konstatování protiprávnosti rozhodnutí Komise bez nutnosti prokazovat dopad tohoto porušení na postavení účastníků řízení a na výsledek rozhodnutí (body 70, 81 a 83 rozsudku).
- ii) i kdyby se ovšem připustilo, jak učinil Tribunál, že neslučitelnost provozní podpory pro společnost PLGK s vnitřním trhem vychází z uplatnění pokynů z roku 2014, což není pravda, Tribunál v daném ohledu vyložil a uplatnil rozsudek Soudního dvora ve věci Ferrier Nord, C-49/05 P, nesprávně. Ustanovení pokynů z roku 2014 uplatněná při posuzování provozní podpory byla totiž ve skutečnosti v podstatě totožná s ustanoveními uplatněnými v rozhodnutí zrušeném na základě pokynů z roku 2005, takže připomínky zúčastněných stran související s pokyny z roku 2014 nemohly mít v tomto ohledu dopad na výsledek rozhodnutí.

2. Nesprávný výklad sporného rozhodnutí a zrušeného rozhodnutí Komise

Protiprávnost sporného rozhodnutí konstatovaná Tribunálem v bodě 89 rozsudku vychází z toho, že v bodech 84 až 87 rozsudku byl důvod neslučitelnosti provozní podpory s vnitřním trhem uvedený v bodě 244 odůvodnění sporného rozhodnutí interpretován nesprávně tak, že vychází z pokynů z roku 2014 a ze zrušeného rozhodnutí 2014/883/EU ⁽²⁾. Nesprávný výklad bodu 244 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplýval z nesprávného výkladu bodu 245 odůvodnění téhož rozhodnutí.

V bodě 244 odůvodnění sporného rozhodnutí odkázala Komise na bod 227 odůvodnění zrušeného rozhodnutí 2014/883/EU tím, že zopakovala v něm učiněný závěr, že „poskytnutí provozní podpory s cílem zajistit realizaci investičního projektu, který využívá investiční podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, je ze své podstaty s vnitřním trhem neslučitelné“. V následující větě bodu 244 odůvodnění odůvodnila Komise uvedený závěr takto: „Bez neslučitelné investiční podpory by letiště v Gdyni neexistovalo, neboť se z této podpory zcela financuje; na druhé straně nemůže být provozní podpora poskytnuta neexistující letištní infrastruktuře.“

V bodě 245 odůvodnění ovšem Komise uvedla, že „[t]ento závěr učiněný na základě pokynů pro letectví z roku 2005 je platný stejnou měrou i na základě pokynů pro letectví z roku 2014 a je dostatečný pro konstatování, že provozní podpora poskytnutá provozovateli letiště je neslučitelná s vnitřním trhem.“

Výraz „platný [...] na základě pokynů pro letectví z roku 2014“ použitý v bodě 245 odůvodnění sporného rozhodnutí neznamená, že z uvedených pokynů vychází. Jde o to, že nemůže být zpochybněn, pokud se uplatní ustanovení pokynů z roku 2014. Citovaný bod 245 odůvodnění sporného rozhodnutí poukazuje na to, že neslučitelnost provozní podpory s vnitřním trhem vyplývající z neslučitelnosti investiční podpory je nezávislá (zakládá se na jiných argumentech) na pokynech z roku 2014. „Jedna nepřesnost“, na kterou Tribunál poukázal v bodě 85 rozsudku a která se týká také zrušeného rozhodnutí, nemůže zpochybnit správnost výše uvedeného závěru sporného rozhodnutí.

3. Nepřiměřenost bodu 1 výroku rozsudku

Podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr zamítl výše uvedené důvody kasačního opravného prostředku, Komise uvádí, že bod 1 výroku rozsudku, jímž se v celém rozsahu zrušují články 2 až 5 sporného rozhodnutí, nepřiměřený. Jde nad rámec protiprávnosti sporného rozhodnutí v souvislosti s provozní podporou konstatované v bodech 71 až 89 rozsudku a vztahuje se na rozhodnutí týkající se investiční podpory. Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že sporné rozhodnutí je nedělitelné, přičemž vycházel ze znění jeho článku 2. Podle ustálené judikatury ovšem kritérium dělitelnosti aktu určuje, zda by v důsledku jeho částečného zrušení nedošlo ke změně jeho podstaty. Prohlášením neplatnosti sporného rozhodnutí v souvislosti s provozní podporou by ke změně podstaty sporného rozhodnutí nedošlo, neboť dané rozhodnutí by se nadále týkalo investiční podpory pro společnost PLGK.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2015/1586 ze dne 26. února 2015 týkající se opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Výstavba letiště Gdyně-Kosakowo (oznámeno pod číslem C(2015) 1281) (Úř. věst. 2015, L 250, s. 165).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 11. února 2014 o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – výstavba letiště Gdyně-Kosakowo (oznámeno pod číslem C(2014) 759) (Úř. věst. 2014, L 357, s. 51).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. ledna 2018 – AX v. BW

(Věc C-57/18)

(2018/C 152/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: AX

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: BW

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ⁽¹⁾ (98/59/ES) vykládán v tom smyslu, že při stanovení počtu zaměstnanců obvykle zaměstnaných v podniku je třeba vycházet z počtu zaměstnanců zaměstnaných při běžném fungování podniku v okamžiku propouštění?
2. Musí být čl. 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) směrnice 98/59/ES vykládán v tom smyslu, že při stanovení počtu zaměstnanců v podniku uživatele lze započítat také zde přidělené zaměstnance agentur práce?

V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

3. Jaké podmínky platí pro zohlednění zaměstnanců agentur práce při stanovení počtu zaměstnanců obvykle zaměstnaných v podniku uživatele?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 2. února 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Věc C-68/18)

(2018/C 152/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Petrotel-Lukoil SA

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení čl. 21 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003 ⁽¹⁾, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ustanovením článku 175 Codul fiscal – Legea nr. 571 (daňový zákoník – zákon č. 571) ze dne 22. prosince 2003, v platnosti do 31. března 2010, a ustanovením článku 20616 Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, v platnosti od 1. dubna 2010, jakož i pozdějším předpisům?
- 2) Brání ustanovení čl. 2 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ustanovením článku 175 Codul fiscal – Legea nr. 571, v platnosti do 31. března 2010, a ustanovením článku 20616 Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, v platnosti od 1. dubna 2010, jakož i pozdějším předpisům?

- 3) Brání zásada proporcionality tomu, aby stát ponechal bez povšimnutí skutečnost, že ve prospěch společnosti bylo po uskutečnění daňové kontroly vydáno rozhodnutí, kterým byla uznána rovnocennost produktu „topný olej ve formě polotovaru“ s produktem „topný olej [přecurá]“ a tomu, aby v rámci přezkumu stížnosti daňového poplatníka/společnosti zůstala zachována spotřební daň, která byla původně vypočtena pro produkt „plynový olej“?

(¹) Úř. věst. 2003, L 283, s. 51.

Žaloba podaná dne 1. února 2018 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-69/18)

(2018/C 152/14)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk, G. von Rintelen, M. Žebre)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozhodl, že Slovinská republika tím, že do 17. června 2016 nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (Úř. věst. L 158, s. 196), nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 této směrnice;
- uložil Slovinské republice ve smyslu čl. 260 odst. 3 SFEU povinnost zaplatit denní penále ve výši 7 986,60 EUR, a to ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;
- uložil Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, měla Slovinská republika přijmout a oznámit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 17. června 2016. Vzhledem k tomu, že Slovinská republika do uplynutí této lhůty Komisi provedení všech ustanovení této směrnice neoznámila, Komise se rozhodla předložit věc Soudnímu dvoru.

Svou žalobou Komise navrhuje, aby Soudní dvůr uložil Slovinské republice povinnost zaplatit denní penále ve výši 7 986,60 EUR. Při výpočtu této částky Komise zohlednila závažnost a délku trvání porušení unijního práva, jakož i odrazující účinek ve vztahu k platební schopnosti tohoto členského státu, tedy Slovinské republiky.

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 17. 6. 2016.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Oradea (Rumunsko) dne 8. února 2018 – CV v. DU

(Věc C-85/18)

(2018/C 152/15)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Oradea

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: CV

Odpůrkyně: DU

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „obvyklé bydliště“ dítěte ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že toto obvyklé bydliště odpovídá místu, v němž je dítě do určité míry integrováno do sociálního a rodinného prostředí, bez ohledu na skutečnost, že po přemístění dítěte s jeho otcem na území státu, ve kterém se nezletilá osoba integrovala do tohoto sociálního a rodinného prostředí, bylo vydáno soudní rozhodnutí v jiném členském státu? Nebo je třeba v takovém případě použít ustanovení článku 13 nařízení č. 2201/2003, která stanoví příslušnost založenou na přítomnosti dítěte?
- 2) Je pro účely určení obvyklého bydliště relevantní skutečnost, že nezletilá osoba má státní příslušnost členského státu, ve kterém bydlí se svým otcem, v situaci, kdy její rodiče mají pouze rumunskou státní příslušnost?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené království) dne 9. února 2018 – Ermira Bajratari v. Secretary of State for the Home Department

(Věc C-93/18)

(2018/C 152/16)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal in Northern Ireland

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Ermira Bajratari

Odpůrce: Secretary of State for the Home Department

Předběžné otázky

- 1) Může příjem ze zaměstnání, které je podle vnitrostátního práva nelegální, zcela nebo částečně prokázat dostupnost dostatečných prostředků podle čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice o občanství ⁽¹⁾?

- 2) V případě kladné odpovědi, je požadavek čl. 7 odst. 1 písm. b) splněn, pokud je zaměstnání považováno za nejisté výhradně z důvodu jeho nelegální povahy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst., L 158, s. 77).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 12. února 2018 – Nalini Chenchooliah v. Minister for Justice and Equality

(Věc C-94/18)

(2018/C 152/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nalini Chenchooliah

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Předběžné otázky

- 1) Bylo-li manželovi nebo manželce občana EU, který využil právo na volný pohyb podle článku 6 směrnice 2004/38/ES, odepřeno právo pobytu podle článku 7 na základě toho, že dotčený občan EU v dotčeném hostitelském členském státě nevyužíval nebo přestal využívat práva vyplývající ze Smlouvy o EU, a je-li navrhováno, aby byli tento manžel či tato manželka z tohoto členského státu vyhoštěni, musí k tomuto vyhoštění dojít na základě ustanovení směrnice a v souladu s nimi, anebo spadá do působnosti vnitrostátního práva členského státu?
- 2) Pokud odpověď na výše uvedenou otázku zní, že k vyhoštění musí dojít na základě ustanovení směrnice, musí k němu dojít podle požadavků kapitoly VI směrnice, a zejména pak článků 27 a 28 směrnice, a v souladu s nimi, anebo se může členský stát za takových okolností opírat o jiná ustanovení této směrnice, a sice její články 14 a 15?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 12. února 2018 – T. Boer & Zonen BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Věc C-98/18)

(2018/C 152/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastnice původního řízení

Navrhovatel v řízení o odvolání: T. Boer & Zonen BV

Odpůrce v řízení o odvolání: Staatssecretaris van Economische Zaken

Předběžná otázka

Je nutné právní úpravu obsaženou v bodech 1 a 3 kapitole VII oddíle I přílohy III nařízení 853/2004 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že chlazení masa musí proběhnout přímo na jatkách, takže nakládka masa do chladicího vozu může začít teprve poté, co maso dosáhlo teploty maximálně 7 stupňů Celsia, nebo smí chlazení masa probíhat i v chladicím voze, pokud tento vůz neopustí areál jatek?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. 2004, L 139, s. 55; Zvl. vyd. 03/45, s. 14).

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. února 2018 společností Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2017 ve věci T-687/16, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (zástupci: J. Güell Serra, E. Stoyanov Edisonov, lawyers)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- rozhodl, že sporná ochranná známka Evropské unie č. 9917436 je neplatná; a
- uložil Joaquín Nadal Estebannovi and EUIPO náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál v napadeném rozsudku rozhodl v otázce posouzení podmínek pro aplikaci čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾, že z rozsudku Soudního Dvora ze dne 11. června 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, je zjevné, že jednání, které není v dobré víře, zakládá domněnku o nebezpečí záměny, a že je tedy nutné, aby dotčené výrobky a služby byly podobné či identické.

Navrhovatelka tvrdí, že z rozsudku ve věci Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli nevyplývá, že v případě, že přihlašovatel ochranné známky nejedná v dobré víře, je tím založena domněnka o nebezpečí záměny ochranné známky/označení stran, a že existence nebezpečí záměny je pouze příkladem faktorů, které mohou být zohledněny, a nikoli podmínkou *sine qua non* pro uplatnění čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Navrhovatelka proto tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil rozsudek ve věci Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli a nesprávně aplikoval čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, když konstatoval, že tento článek předpokládá či vyžaduje existenci nebezpečí záměny ze strany veřejnosti a tedy podobnost či totožnost dotčených výrobků či služeb. Tribunál se tak dopustil nesprávného právního posouzení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
dne 14. února 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG v. G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland**

(Věc C-114/18)

(2018/C 152/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Sandoz Ltd, Hexal AG

Odpůrci: G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

Předběžná otázka

Pokud patří jediná účinná látka, která je předmětem dodatkového ochranného osvědčení vydaného podle [nařízení (ES) č. 469/2009] ⁽¹⁾ do třídy sloučenin, které v patentovém nároku spadají do definice Markushova typu, přičemž všechny prvky, které do skupiny patří, představují základní invenční technologický pokrok patentu, je pro účely čl. 3 písm. a) nařízení o DOO postačující, aby sloučenina byla po přezkoumání její struktury okamžitě uznána jako součást této třídy (a byla by tak chráněna patentem z titulu vnitrostátního patentového práva), nebo musí být specifické substituenty nezbytné k vytvoření této účinné látky mezi těmi, které by kvalifikovaná osoba mohla odvodit na základě svých běžných všeobecných znalostí z přečtení patentových nároků?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (Úř. věst. L 152, 2009, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (France) dne 12. února 2018 – Procureur de la République v. Tugdual Carlier a další

(Věc C-115/18)

(2018/C 152/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp

Účastníci původního řízení

Žalobce: Procureur de la République

Žalovaní: Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian a Rozenn Marechal

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení č. 1107/2009 ⁽¹⁾ v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud konkrétně nedefinuje, co je účinná látka, a je tedy na žadateli, aby se rozhodl, co ve svém výrobku označí za účinnou látku, přičemž má možnost soustředit obsah celé svojí dokumentace k žádosti na jedinou látku, ačkoliv jich hotový výrobek uváděný na trh obsahuje víc?
- 2) Je zajištěno dodržování zásady předběžné opatrnosti a nestrannosti povolování k uvedení na trh, pokud testování, analýzy a posouzení nezbytné pro sestavení dokumentace provádějí pouze žadatelé, kteří je mohou prezentovat zaujatě, přičemž není provedena žádná nezávislá protianalýza?
- 3) Je zajištěno dodržování zásady předběžné opatrnosti a nestrannosti povolování k uvedení na trh, pokud jsou zprávy o žádostech o povolení nezveřejňovány pod záminkou ochrany průmyslového tajemství?
- 4) Je nařízení č. 1107/2009 v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud nikterak nezohledňuje skutečnost, že účinných látek je více a že tyto látky působí současně, zejména pokud na evropské úrovni neupravuje žádnou specifickou komplexní analýzu společného působení účinných látek v rámci jednoho výrobku?
- 5) Je nařízení č. 1107/2009 v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud ve svých kapitolách 3 a 4 nestanoví povinnost provést analýzy toxicity (genotoxicity, zkoušky karcinogenity, zkoušky narušení endokrinního systému, ...) pesticidních přípravků v podobě, v níž jsou uváděny na trh a které jsou vystaveny spotřebitelé a životní prostředí, přičemž počítá pouze s povšechnými zkouškami, které vždy provádí žadatel?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 16. února 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch v. Bankia S.A.

(Věc C-125/18)

(2018/C 152/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Gómez del Moral Guasch

Žalovaná: Bankia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být IRPH Cajas ⁽¹⁾ předmětem soudní ochrany v tom smyslu, že se posuzuje jeho srozumitelnost pro spotřebitele, aniž by tomuto posuzování bránila skutečnost, že je tento index upraven podzákonnými nebo správními předpisy, protože tento případ není – vzhledem k tomu, že se nejedná o závazný předpis, nýbrž je takový variabilní běžný smluvní úrok vkládán do smlouvy poskytovatelem fakultativně – upraven článkem 1 odst. 2 směrnice 93/13 ⁽²⁾?
- 2) 2.1 Je podle [ustanovení] čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13, které nebylo do španělského právního řádu provedeno, v rozporu se směrnicí 93/13 a s jejím článkem 8 situace, kdy španělský soud odkáže na čl. 4 odst. 2 téže směrnice a uplatní jej, když toto ustanovení nebylo do španělského právního řádu provedeno z vůle zákonodárce, jenž usiloval o stupeň naprosté ochrany ve vztahu ke všem ujednáním, která prodávající nebo poskytovatel může vložit do spotřebitelské smlouvy, včetně ujednání, která se týkají hlavního předmětu smlouvy, a i tehdy, kdyby byla sepsána jasným a srozumitelným jazykem?

2.2 Je v každém případě nezbytné pro účely porozumění podstatnému ujednání, konkrétně IRPH, předat nebo uveřejnit informace o následujících skutečnostech a údajích nebo o některých z nich?

- (i) Vysvětlení způsobu tvorby referenční sazby, to znamená informování o tom, že tento index zahrnuje vedle nominálního úroku i poplatky a další náklady, že jde o prostý, a nikoli vážený průměr, že poskytovatel musí vědět a informovat o tom, že měl uplatnit negativní rozdíl, a že poskytované údaje jsou na rozdíl od jiné obvyklé referenční sazby, a sice sazby EURIBOR, nevěřejné.
- (ii) Vysvětlení dosavadního vývoje a možného budoucího vývoje spolu s informováním a uveřejněním grafů, které spotřebiteli jasně a srozumitelně ukazují, jaký byl vývoj této zvláštní sazby ve vztahu k sazbě EURIBOR, jenž je obvyklou sazbou pro úvěry zajištěné zástavním právem k nemovitosti.

2.3 Dospěje-li SDEU k závěru, že posoudit zneužívající povahu smluvních ujednání a vyvodit veškeré důsledky podle vnitrostátního práva musí předkládající soud, táže se tento soud Soudního dvora, zda neinformování o všech z nich nevede k neporozumění danému ujednání, neboť to je pro průměrného spotřebitele nejasné – čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13 – nebo zda jejich opomenutí neznamená nepoctivé zacházení ze strany poskytovatele, takže kdyby byl spotřebitel vhodně informován, nesouhlasil s tím, aby referenční hodnotou jeho úvěru byl IRPH.

3) Bude-li určeno, že IRPH Cajas je neplatný, který ze dvou níže uvedených důsledků by v případě neexistence dohody nebo v případě, že by tato byla pro spotřebitele nepříznivější, byl v souladu s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13?

3.1 Zhojení smlouvy uplatněním obvyklého náhradního indexu, a sice EURIBOR, neboť jde o smlouvu vázanou především na úrokový výnos ve prospěch instituce, [která má postavení] poskytovatele.

3.2 Upuštění od uplatňování úroku s ponecháním jediné povinnosti vrátit jistinu úvěru ve lhůtách určených úvěrováním, resp. dlužníkem.

⁽¹⁾ Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios Cajas (referenční index hypotečních úvěrů pro spořitelny).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne
16. února 2018 – A-PACK CZ, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství**

(Věc C-127/18)

(2018/C 152/23)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka (žalobkyně v řízení v prvním stupni): A-PACK CZ, s.r.o.

Další účastník řízení (žalovaný v řízení v prvním stupni): Odvolací finanční ředitelství

Předběžné otázky

- 1) Je možné čl. 90 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládat s ohledem na zásadu daňové neutrality a zásadu proporcionality tak, že členským státům umožňuje odchylnou úpravou stanovit takové podmínky, které pro určité případy vyloučí snížení základu daně v případě částečného nebo úplného nezaplacení ceny?

- 2) Je-li odpověď na otázku 1. kladná, je v rozporu se smyslem čl. 90 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty taková vnitrostátní právní úprava, která znemožňuje plátcům daně z přidané hodnoty provést opravu výše daně, jestliže mu vznikla povinnost přiznat daň při uskutečnění zdanitelného plnění vůči jinému plátcovi, který za plnění zaplatil jen částečně nebo vůbec a který následně přestal být plátcem daně z přidané hodnoty?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-164/18)

(2018/C 152/24)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano a G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Španělské království tím, že do 18. dubna 2016 nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 (¹) nebo v každém případě tím, že Komisi uvedené předpisy neoznámilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 51 odst. 1 uvedené směrnice;
- uložil v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU Španělskému království denní penále ve výši 61 964,32 EUR s účinností ode dne vyhlášení rozsudku, kterým se konstatuje nesplnění povinnosti přijmout, nebo v každém případě oznámit Komisi předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2014/23/EU;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 18. dubna 2016.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. 2014, L 94, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-165/18)

(2018/C 152/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano a G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Španělské království tím, že do 18. dubna 2016 nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 ⁽¹⁾ nebo v každém případě tím, že Komisi uvedené předpisy neoznámilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 106 odst. 1 uvedené směrnice;
- uložil v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU Španělskému království denní penále ve výši 123 928,64 EUR s účinností ode dne vyhlášení rozsudku, kterým se konstatuje nesplnění povinnosti přijmout, nebo v každém případě oznámit Komisi předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2014/25/EU;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 18. dubna 2016.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 243).

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. března 2018 Polskou republikou proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2017 ve věci T-849/16 – PGNiG Supply & Trading v. Evropská komise

(Věc C-181/18 P)

(2018/C 152/26)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Další účastnice řízení: PGNiG Supply & Trading GmbH, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- v plném rozsahu zrušil usnesení Tribunálu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 14. prosince 2017, PGNiG Supply & Trading v. Evropská komise, T-849/16;
- vrátil věc Tribunál k novému rozhodnutí;
- rozhodl, že každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným usnesením odmítl Tribunál žalobu PGNiG Supply & Trading znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 6950 final ze dne 28. října 2016 o přezkumu výjimky z požadavků na přístup třetích osob a regulaci sazeb udělené pro plynovod Opal na základě směrnice 2003/55/ES, když shledal, že navrhovatelka nebyla aktivně legitimována.

Dle Polské republiky Tribunál v bodech 6, 10, 11 a 43 napadeného usnesení rovněž učinil závěry k věci samé ohledně platnosti sporného rozhodnutí. V souvislosti s tím předkládá Polská republika proti napadenému usnesení následující důvody kasačního opravného prostředku:

Zaprvé důvod vycházející z porušení čl. 130 odst. 1 a 7 jednacího řádu Tribunálu a z porušení práva Polské republiky na účinnou soudní ochranu a spravedlivý proces, zaručeného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z porušení zásady kontradiktornosti, neboť v napadeném usnesení byly učiněny skutkové a právní závěry k věci samé ohledně platnosti sporného rozhodnutí, před tím, než mohlo být o věci samé rozhodnuto v řízení ve věci T-883/16, Polská republika v. Evropská komise.

Zadruhé důvod vycházející z nesprávného právního posouzení sporného rozhodnutí, neboť bylo konstatováno, že podle uvedeného rozhodnutí má být 50 % kapacity plynovodu Opal mezi Greifswaldem a Brandovem uvolněno pro přístup třetích osob prostřednictvím transparentní a nediskriminační aukce, takže i další podniky budou mít možnost tyto kapacity získat, a že sporné rozhodnutí nezavádí novou regulační výjimku, nýbrž zčásti ruší stávající výjimku. Dle názoru Polské republiky je posouzení právní povahy a účinků sporného rozhodnutí chybné, neboť sporné rozhodnutí pouze zdánlivě zavádí řešení prezentovaná jako transparentní a nediskriminační. Ve skutečnosti upravuje mechanismus umožňující podnikům skupiny Gazprom výhradní využívání přepravních kapacit plynovodu Opal, na něž se vztahu sporné rozhodnutí, na úrovni minimálně 90 % (z čehož 50 % tvoří kapacity zcela vyňaté ze zásady přístupu třetích osob (TPA), a 40 % tvoří dynamicky přidělitelné kapacity (DZK), které si může zarezervovat pouze Gazprom).

Zatřetí důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Dle názoru Polské republiky Tribunál neobjasnil, na základě jakých předpokladů učinil závěry k věci samé týkající se sporného rozhodnutí. V konečném důsledku nelze zjistit, z jakých důvodů Tribunál shledal, že sporné rozhodnutí uvolňuje kapacity plynovodu Opal podnikům, které nejsou svázány se skupinou Gazprom, a že bude mít příznivý dopad na soutěž na trh se zemním plynem.

Žaloba podaná dne 12. března 2018 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-188/18)

(2018/C 152/27)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Slovinská republika tím, že do 18. dubna 2016 nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. 2014, L 94, s. 1), nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 51 této směrnice;
- uložil Slovinské republice ve smyslu čl. 260 odst. 3 SFEU povinnost zaplatit denní penále ve výši EUR 8 992,32, a to ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;
- uložil Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 51 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí měla Slovinská republika uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. dubna 2016 a neprodleně sdělit Komisi jejich znění. Vzhledem k tomu, že Slovinská republika do uplynutí této lhůty neuvědomila Komisi o provedení všech ustanovení uvedené směrnice, Komise se rozhodla předložit věc Soudnímu dvoru.

Komise v žalobě navrhuje, aby Soudní dvůr uložil Slovinské republice povinnost zaplatit denní penále ve výši EUR 8 992,32. Pro účely výpočtu této částky Komise zohlednila závažnost a dobu trvání porušení unijního práva, jakož i odrazující účinek s přihlédnutím k platební schopnosti tohoto členského státu, tj. Slovinské republiky.

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 18. 4. 2016.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Alouminion tis Ellados v. Komise

(Věc T-542/11 RENV) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Elektřina — Rozhodnutí, jímž byla podpora prohlášena za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem a kterým bylo nařízeno její vrácení — Preferenční sazba za elektřinu poskytovaná na základě smlouvy uzavřené s historickým dodavatelem — Výpověď smlouvy ze strany historického dodavatele — Pozastavení účinků výpovědi smlouvy v soudním řízení o předběžném opatření — Zrušení rozhodnutí Komise Tribunálem — Zrušení rozsudku Tribunálu Soudním dvorem — Vrácení věci Tribunálu — Rozsah žaloby po vrácení — Kvalifikace nové podpory usnesením o předběžném opatření — Pravomoc Komise — Účinná soudní ochrana — Kvalifikace preferenční sazby jako nové státní podpory — Výsada — Legitimní očekávání — Právo na obhajobu příjemce — Povinnost navrácení — Povinnost uvést odůvodnění“

(2018/C 152/28)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alouminion tis Ellados VEAE, dříve Alouminion AE (Athény, Řecko) (zástupci: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos a N. Keramidas, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athény, Řecko) (zástupci: E. Bourtzalas, C. Synodinos, A. Oikonomou a H. Tagaras, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise 2012/339/EU ze dne 13. července 2011 o státní podpoře SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/09), kterou Řecko poskytlo společnosti Aluminium of Greece SA (Úř. věst. 2012, I 166, s. 83).

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnost Alouminion tis Ellados VEAE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 370, 17.12.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Polsko v. Komise(Věc T-507/15) ⁽¹⁾

„EZZF — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 2200/96, směrnice 2002/55/CE, nařízení (ES) č. 1432/2003, (ES) č. 1433/2003, (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 885/2006, (ES) č. 1182/2007, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 1580/2007 a (EU) č. 1306/2013 — Výdaje vynaložené Polskem — Rizika pro EZZF — Kontroly na místě — Kritéria pro uznání organizace producentů — Rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi — Finanční oprava“

(2018/C 152/29)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka a B. Paziewska, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a A. Stobiecka Kuik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující k částečnému zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/1119 ze dne 22. června 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 182, s. 39).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26. 10. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – Kim a další v. Rada a Komise(Spojené věci T-533/15 a T-264/16) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Severní Koreji s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Zařazení jmen žalobců — Důkaz opodstatněnosti zařazení na seznam — Povinnost uvést odůvodnění“

(2018/C 152/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci ve věci T-533/15: Il-Su Kim (Pchjongjang, Severní Korea) a dalších 5 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: M. Lester, S. Midwinter, QC, T. Brentnall a A. Stevenson, solicitors)

Žalobkyně ve věci T-264/16: Korea National Insurance Corporation (Pchjongjang) (zástupci: M. Lester, S. Midwinter, T. Brentnall a A. Stevenson)

Žalované: Rada Evropské unie (zástupci: původně A. de Elera-San Miguel Hurtado a A. Vitro, poté A. Vitro a F. Naert, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: původně ve věci T-533/15 L. Havas, S. Bartelt a D. Gauci a ve věci T-264/16 L. Havas a S. Bartelt, poté ve věci T-533/15 L. Havas a D. Gauci a ve věci T-264/16 L. Havas, zmocněnci)

Vedlejší účastník ve věci T-533/15 podporující žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně V. Kaye, poté S. Brandon, poté S. Brandon a C. Crane, a nakonec S. Brandon, zmocněnci)

Předmět věci

Ve věci T-533/15 návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1066 ze dne 2. července 2015, kterým se mění rozhodnutí 2013/183/SZBP o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice (Úř. věst. 2015, L 174, s. 25), prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1062 ze dne 2. července 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 329/2007 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice (Úř. věst. 2015, L 174, s. 16), rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/475 ze dne 31. března 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/183/SZBP o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice (Úř. věst. 2016, L 85, s. 34), prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/659 ze dne 27. dubna 2016, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 329/2007 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice (Úř. věst. 2016, L 114, s. 9), rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 ze dne 27. května 2016 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení rozhodnutí 2013/183/SZBP (Úř. věst. 2016, L 141, s. 79), a jakéhokoliv prováděcího nařízení Rady, které s ním souvisí, v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobců, a ve věci T-264/16 návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí 2016/475, prováděcího nařízení 2016/659, rozhodnutí 2016/849 a jakéhokoliv prováděcího nařízení Rady, které s ním souvisí, v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Ve věci T-533/15 se Kimovi Il-Su a ostatním žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ukládá náhrada nákladů řízení, s výjimkou nákladů vynaložených Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska.
- 3) Ve věci T-264/16 se společnosti Korea National Insurance Corporation ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Ve věci T-533/15 ponese Spojené království vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – TestBioTech v. Komise

(Věc T-33/16) ⁽¹⁾

„Životní prostředí — Geneticky modifikované produkty — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Nařízení (ES) č. 1829/2003 — Geneticky modifikovaná sója MON 87769, MON 87705 a 305423 — Zamítnutí žádosti o vnitřní přezkum rozhodnutí o uvedení na trh — Pojem „právo životního prostředí“ — Článek 10 nařízení č. 1367/2006“

(2018/C 152/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TestBioTech eV (Mnichov, Německo) (zástupci: R. Stein, solicitor, K. Smith, QC, a J. Stevenson, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Tomkin, L. Pignataro-Nolin a C. Valero, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Monsanto Europe (Antverpy, Belgie) a Monsanto Company (Wilmington, Delaware, Spojené státy americké) (zástupci: M. Pittie, avocat), Pioneer Overseas Corp. (Johnston, Iowa, Spojené státy americké) a Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston) (zástupci: G. Forwood, avocat, J. Killick, barrister, a S. Nordin, solicitor)

Předmět věci

Návrh založený na čl. 263 SFEU a znějící na zrušení dopisu člena Komise odpovědného za oblast zdraví a bezpečnost potravin ze dne 16. listopadu 2015, kterým se zamítá žádost o vnitřní přezkum založená na článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13), týkající se prováděcích rozhodnutí, kterými se povoluje uvedení geneticky modifikované sóji MON 87769, MON 87705 a 305423 na trh

Výrok rozsudku

- 1) Dopis člena Evropské komise odpovědného za oblast zdraví a bezpečnost potravin ze dne 16. listopadu 2015, č.j. Ares(2015) 5145741, týkající se žádosti o vnitřní přezkum založené na článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství, pokud jde o prováděcí rozhodnutí, kterými se povoluje uvedení na trh geneticky modifikované sóji MON 87769, MON 87705 a 305423, se zrušuje.
- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené spolkem TestBioTech eV.
- 3) Společnosti Monsanto Europe, Monsanto Company, Pioneer Overseas Corp. a Pioneer Hi-Bred International, Inc. ponesou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Naviera Armas v. Komise

(Věc T-108/16) (¹)

„Státní podpory — Podmínky využívání infrastruktury přístavu Puerto de Las Nieves společností zajišťující námořní dopravu — Vylučné užívání infrastruktury financované z veřejných prostředků bez koncesní smlouvy — Částečné osvobození od přístavních poplatků — Stížnost konkurentky — Rozhodnutí, kterým se v závěru předběžného přezkumného řízení konstatuje neexistence státních podpor — Závažné obtíže při přezkumu dotčených opatření — Vývoj dotyčné situace v průběhu správního řízení — Pojem ‚výhoda poskytnutá ze státních prostředků‘ — Nesprávné posouzení skutkového stavu a nesprávné právní posouzení — Rozhodnutí vnitrostátního soudu pozastavující účinky zadávacího řízení — Požadavek pečlivého a nestranného posuzování stížnosti“

(2018/C 152/32)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Naviera Armas, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Španělsko) (zástupci: J. L. Buendía Sierra a Á. Givaja Sanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar, G. Luengo a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Fred Olsen, SA (Santa Cruz de Tenerife, Španělsko) (zástupce: F. Marín Riaño, advokát)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 8655 final ze dne 8. prosince 2015 o státní podpoře SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Španělsko – Fred Olsen.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C(2015) 8655 final ze dne 8. prosince 2015 o státní podpoře SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Španělsko – Fred Olsen, se zrušuje v rozsahu, v němž bylo na základě předběžného přezkumu konstatováno, že výlučné užívání infrastruktury přístavu Puerto de Las Nieves společností Fred Olsen, SA, nebylo spojeno s poskytnutím státní podpory uvedené společnosti.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítna.
- 3) Společnost Naviera Armas, SA, ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení, přičemž zbývajících část jejich nákladů řízení nahradí Evropská komise.
- 4) Komise a společnost Fred Olsen ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 17.5.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Caviro Distillerie a další v. Komise

(Věc T-211/16) ⁽¹⁾

„Dumping — Dovozy kyseliny vinné pocházející z Číny a vyrobené společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd — Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 — Nezavedení konečného antidumpingového cla — Článek 3 odst. 2, 3 a 5 a čl. 17 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Výběr vzorku — Neexistence podstatné újmy — Zjevně nesprávné posouzení — Zjišťování újmy — Ziskovost výrobního odvětví Unie“

(2018/C 152/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Itálie), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Itálie), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Itálie) a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Itálie) (zástupci: A. Bochon, advokát, a M. R. MacLean, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení článku 1 prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/176 ze dne 9. února 2016, kterým se zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd (Úř. věst. 2016, L 33, s. 14)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítna.
- 2) Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Grupo Osborne v. EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship)(Věc T-390/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška k zápisu obrazové ochranné známky Evropské unie DONTORO dog friendship — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Komplementarita výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 152/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španělsko) (zástupce: J. M. Iglesias Monravá, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO: Daniel Ostermann (Lipsko, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. dubna 2016 (věc R 2002/2015-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Grupo Osborne a D. Ostermannem.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Grupo Osborne, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 3.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – Gifi Diffusion v. EUIPO – Crocs (Boty)(Věc T-424/16) ⁽¹⁾

„Průmyslový vzor Společenství — Řízení o neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující botu — Starší (průmyslový) vzor Společenství — Důvody neplatnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Čl. 62 nařízení (ES) č. 6/2002 — Vznesení důvodu neplatnosti odvolacím senátem z úřední povinnosti — Pravomoc odvolacího senátu — Čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002“

(2018/C 152/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Francie) (zástupce: C. de Chasse, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Crocs, Inc. (Niwtot, Colorado, Spojené státy) (zástupci: H. Seymour, L. Cassidy, J. Guise, D. Knight, solicitors, N. Hadjadj Cazier, M. Berger a H. Haouideg, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. dubna 2016 (věc R 37/2015-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Gifi Diffusion a Crocs.

Výrok

1. Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. dubna 2016 (věc R 37/2015-3) týkající se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Gifi Diffusion a Crocs se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Gifi Diffusion v řízení před Tribunálem.
3. Společnost Crocs ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 24.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2018 – Crocs v. EUIPO – Gifi Diffusion (Boty)

(Věc T-651/16) ⁽¹⁾

„Průmyslový vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující botu — Starší (průmyslový) vzor Společenství — Důvody neplatnosti — Nedostatek novosti — Zpřístupnění před datem vzniku práva přednosti — Zkoumání skutečností z moci úřední — Doplnující důkazy předložené odvolacímu senátu — Články 5, 7 a čl. 63 odst. 2 nařízení (ES) č. 6/2002“

(2018/C 152/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Crocs, Inc. (Niwot, Colorado, Spojené státy) (zástupci: H. Seymour, L. Cassidy, J. Guise a D. Knight, solicitors, N. Hadjadj Cazier, M. Berger a H. Haouideg, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Francie) (zástupce: C. de Chasse, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. června 2016 (věc R 853/2014-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Gifi Diffusion a Crocs.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnost Crocs ponese kromě vlastních nákladů řízení náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Gifi Diffusion v řízení před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 410, 7.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Kiosked v. EUIPO – VRT (K)(Věc T-824/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka K — Starší obrazová ochranná známka Beneluxu K — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 152/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kiosked Oy Ab (Espoo, Finsko) (zástupce: L. Laaksonen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) (Brusel, Belgie) (zástupci: P.-Y. Thoumsin a E. Van Melkebeke, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. září 2016 (věc R 279/2016-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi VRT a společností Kiosked.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Kiosked Oy Ab ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – La Mafia Franchises v. EUIPO – Itálie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)(Věc T-1/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozpor s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy — Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 152/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Španělsko) (zástupce: I. Sempere Massa, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Italská republika (zástupce: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Del Gaizem, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. října 2016 (věc R 803/2016-1), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Italskou republikou a společností La Mafia Franchises.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti La Mafia Franchises, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Marriott Worldwide v. EUIPO – Graf (Vyobrazení okřídleného býka)

(Věc T-151/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie zobrazující okřídleného býka — Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a starší národní obrazové ochranné známky zobrazující bájeného Gryfa — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Podobnost označení — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Starší autorské právo chráněné vnitrostátním právem — Článek 53 odst. 2 písm. c) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 2 písm. c) nařízení 2017/1001] — Zkoumání skutečností z moci úřední — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001]“

(2018/C 152/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Spojené státy americké) (zástupce: A. Reid, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Johann Graf (Gumpoldskirchen, Rakousko) (zástupce: S. Salomonowitz, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. ledna 2017 (věc R 165/2016-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společností Marriott Worldwide a J. Grafem.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 17. ledna 2017 (věc R 165/2016-4) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Marriott Worldwide Corp.
3. Johann Graf ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – SSP Europe v. EUIPO (SECURE DATA SPACE)(Věc T-205/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SECURE DATA SPACE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 152/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SSP Europe GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: B. Bittner, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Tóhatí a M. Fischer, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. ledna 2017 (věc R 2467/2015-5), týkajícímu se se přihlášky obrazového označení SECURE DATA SPACE jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti SSP Europe GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 22.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018 – Hermann Bock v. EUIPO (Push and Ready)(Věc T-279/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Push and Ready — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 152/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hermann Bock GmbH (Verl, (Německo) (zástupci: S. Maaßen a V. Schoene, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: W. Schramek a A. Söder, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. ledna 2017 (věc R 1279/2016-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení Push and Ready jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Hermann Bock GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 3.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Hotelbeds Spain v. EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next)

(Věc T-346/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Guidigo what to do next — Starší slovní ochranná známka Evropské unie GUIDIGO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 152/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hotelbeds Spain, SL (Palma de Majorque, Španělsko) (zástupce: L. Broschat García, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guidigo Europe (Paříž, Francie) (zástupce: S. Lipovetsky, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2017 (věc R 449/2016-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Guidigo Europe a Hotelbeds Spain.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Hotelbeds Spain, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. února 2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack v. EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe)

(Věc T-482/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2018/C 152/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Německo) (zástupce: A. Thünken, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Cryo-Save AG (Freienbach, Švýcarsko) (zástupce: C. Onken, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. července 2013 (věc R 1759/2012-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Cryo-Save AG a MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG a Cryo-Save AG ponесou společně a nerozdílně náklady vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
3. MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG a Cryo-Save AG ponесou vlastní náklady řízení podle vzájemné dohody.

(¹) Úř. věst. C 313, 26.10.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2018 – Estamede v. ECB

(Věc T-124/17) (¹)

„Mimosmluvní odpovědnost — Hospodářská a měnová politika — ECB — Restrukturalizace řeckého veřejného dluhu — Zahnutí řecké veřejnoprávní instituce spravující důchodové fondy inženýrů a podnikatelů v oblasti veřejných prací — Neexistence vlastního zájmu nebo postoupení práva na náhradu — Nedodržení formálních náležitostí — Zjevná nepřipustnost“

(2018/C 152/44)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) (Atény, Řecko) (zástupce: Miliarakis Petros, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: A. Koutsoukou a K. Laurinavičius, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu újmy, kterou údajně utrpěla Eniaios Foreas Koinonikis Asfalis (EFKA) a konkrétněji její odborné oddělení inženýrů a podnikatelů v oblasti veřejných prací, Tameio Syntaxeon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (TSMEDE) (Tomeis Michanikon Ergolipton Dimosion Ergon), jakož i její členové ve starobním důchodu zejména z důvodu přijetí rozhodnutí Evropské centrální banky 2012/153/EU ze dne 5. března 2012 o způsobilosti obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo plně zaručených řeckou vládou v kontextu nabídky Řecké republiky na výměnu dluhových nástrojů (Úř. věst. 2012, L 77, s. 19), jakož i jiných opatření ECB v souvislosti s restrukturalizací řeckého veřejného dluhu.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřipustná.

2) *Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. března 2018 – Naftogaz of Ukraine v. Komise

(Věc T-196/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro vynětí pravidel provozování plynovodu OPAL týkajících se přístupu třetích osob a regulace sazeb z působnosti unijních předpisů — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

(2018/C 152/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kyjev, Ukrajina) (zástupci: D. Mjaaland, A. Haga, M. Krakowiak a P. Grzejszczak, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: Y. G. Marinova, O. Beynet a K. Herrmann, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 6950 ze dne 28. října 2016 o přezkumu výjimky pro plynovod OPAL z povinnosti uplatnit zásadu přístupu třetích osob a úpravy tarifů povolené na základě směrnice 2003/55/ES.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) O návrzích na vstup vedlejších účastníků do řízení již není namístě rozhodovat.
- 3) Společnost NJSC Naftogaz of Ukraine ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Společnost Naftogaz of Ukraine, Komise, společnosti OPAL Gastransport GmbH & Co. KG, Gazprom Eksport LLC a Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. února 2018 – SD v. EIGE

(Věc T-263/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neobnovení — Žádost o prodloužení, která má stejný předmět jako stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 statutu — Nepřípustnost“

(2018/C 152/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: SD (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaný: Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE) (zástupci: V. Langbakk, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU znějící na zrušení implicitního rozhodnutí EIGE ze dne 26. srpna 2016, kterým se zamítá žádost žalobce ze dne 26. dubna 2016 o druhé prodloužení jeho pracovní smlouvy a, bude-li toho třeba, o zrušení rozhodnutí EIGE ze dne 20. ledna 2017 o zamítnutí stížnosti žalobce ze dne 3. října 2016 proti implicitnímu rozhodnutí ze dne 26. srpna 2016 a dále znějící na náhradu škody, která žalobci údajně vznikla v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*
- 2) *SD ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským institutem pro rovnost žen a mužů (EIGE).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Žaloba podaná dne 15. února 2018 – VG v. Komise

(Věc T-84/18)

(2018/C 152/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VG (zástupci: G. Pandey a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- Úvodem, pokud je to vhodné, prohlásil článek 90 služebního řádu za neplatný a nepoužitelný v tomto řízení s ohledem na článek 270 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- zaprvé zrušil rozhodnutí ze dne 30. října 2017 Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), kterým se zamítá stížnost žalobkyně ze dne 31. července 2017;
- zadruhé zrušil rozhodnutí EPSO ze dne 19. dubna 2017, kterým se zamítá její žádost o přezkoumání rozhodnutí EPSO/výběrové komise o nepřipuštění žalobkyně do další fáze výběrového řízení;
- zatřetí zrušil rozhodnutí EPSO ze dne 6. února 2017 zveřejněné na internetovém účtu o nezařazení žalobkyně do návrhu seznamu uchazečů pro účely výběrového řízení EPSO/AD/323/16;
- začtvrté zrušil oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/323/16, zveřejněné dne 26. května 2016; ⁽¹⁾
- konečně zrušil v plném rozsahu návrh seznamu uchazečů vybraných pro účast na výše uvedeném výběrovém řízení;

- přiznal žalobkyni náhradu újmy ve výši 50 000 eur;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení EPSO/výběrové komise, pokud jde o odbornou praxi žalobkyně a z porušení přílohy III k danému oznámení o výběrovém řízení, ve kterém se uvádí požadované pracovní zkušenosti.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a práva žalobkyně být vyslechnut, jakož i z porušení povinnosti odůvodnění a článku 296 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z údajného porušení článků 1, 2, 3 a 4 nařízení č. 1/58 ⁽²⁾, článku 1d a 28 služebního řádu a čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III k tomuto řádu a konečně zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016 C 187, s. A/1.

⁽²⁾ Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském společenství pro atomovou energii (Úř. věst. Zvl. vyd. 01/01 s. 5-6.)

Žaloba podaná dne 15. února 2018 – Batchelor v. Komise

(Věc T-85/18)

(2018/C 152/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Edward William Batchelor (Brusel, Belgie) (zástupci: B. Hoorelbeke, lawyer, a M. Healy, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2017) 8430 final ze dne 5. prosince 2017, kterým byla odmítnuta žádost o přístup k dokumentu obsahujícímu prohlášení úředníka týkající se etického chování, uloženému v informačním systému Evropské komise pro vedení lidských zdrojů Sysper2, a k dalším dokumentům spadajícím do rozsahu původní žádosti o přístup;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 15 odst. 3 SFEU, článku 42 Listiny základních práv EU, čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení 1049/2001, ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 8 písm. b) nařízení 45/2001, ⁽²⁾ jelikož mu byl odepřen částečný či úplný přístup k etickému prohlášení.

- V první části prvního žalobního důvodu žalobce tvrdí, že Komise nezkoumala ani neprokázala, že by zpřístupnění etického prohlášení konkrétním způsobem ve skutečnosti ohrozilo zájem chráněný čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení 1049/2001. Komise proto nesplnila svou povinnost a dopustila se nesprávného právního posouzení, když minimálně zčásti odepřela přístup k tomuto etickému prohlášení.
 - V druhé části prvního žalobního důvodu žalobce tvrdí, že Komise nesprávně aplikovala čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení 1049/2001 ve spojení s čl. 8 písm. b) nařízení 45/2001, když konstatovala, že žalobce neprokázal, že zpřístupnění etického prohlášení bylo nezbytné.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 42 Listiny základních práv, čl. 15 odst. 3 SFEU a čl. 2 odst. 1 nařízení 1049/2001, jelikož byl žalobci odepřen přístup k dalším dokumentům spadajícím do rozsahu původní žádosti o přístup.
- V rámci druhého žalobního důvodu žalobce uvádí relevantní a konzistentní důkazy dokládající jeho přesvědčení, že do rozsahu původní žádosti spadá více dokumentů než sedmdesát jedna dokumentů označených Komisí. Tím, že mu Komise odepřela přístup k těmto dalším dokumentům, porušila článek 42 Listiny základních práv, čl. 15 odst. 3 SFEU a čl. 2 odst. 1 nařízení 1049/2001.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné zprávy a konkrétně zásady postupovat s řádnou péčí.
- V rámci třetího žalobního důvodu žalobce tvrdí, že Komise porušila povinnost postupovat s řádnou péčí podle článku 41 Listiny základních práv, jelikož nepostupovala s řádnou péčí, když zkoumala, zda existují další dokumenty spadající do rozsahu původní žádosti o přístup. Na podporu svého žalobního důvodu žalobce uvádí, že Komise nevysvětlila, jak se ujistila o tom, že neexistují žádné další dokumenty, jelikož neposkytla žádné informace o tom, jakým způsobem dokumenty vyhledávala.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU.
- V první části čtvrtého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU, jelikož nevysvětlila, proč by zpřístupnění etického prohlášení ve skutečnosti konkrétně ohrozilo zájmy chráněné čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení 1049/2001, ani nevysvětlila, proč se domnívala, že takové zveřejnění by ohrozilo legitimní zájem subjektu údajů podle článku 8 písm. b) nařízení 45/2001.
 - V druhé části čtvrtého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí neobsahuje odůvodnění, které by vysvětlovalo, proč v něm nebyly označeny žádné další dokumenty spadající do rozsahu původní žádosti o přístup, ačkoli žalobce o toto žádal ve své potvrzující žádosti. Tato část sporného rozhodnutí tedy také vychází z nedostatečného odůvodnění.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001 L 8, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. února 2018 – Wehrheim v. ECB**(Věc T-100/18)**

(2018/C 152/49)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Christine Wehrheim (Offenbach, Německo) (zástupce: N. De Montigny, advokát)*Žalovaná:* Evropská centrální banka**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

1. zrušil:

- rozhodnutí ze dne 3. července 2017 o zamítnutí návrhu na náhradu újmy utrpěné z důvodu zrušení jejího [příspěvku za práci v zahraničí] (který byl podán dne 10. května 2017);
- popřípadě rozhodnutí ze dne 21. prosince 2017 o výslovné zamítnutí jejího odvolání (podaného dne 3. září 2017) proti tomuto rozhodnutí;

2. uložil žalované zaplacení náhrady, kterou žalobkyně uplatňovala prostřednictvím svých návrhů:

- rozdíl v platu po dobu, kdy bude zaměstnána u orgánu na základě smlouvy stálého zaměstnance, ve výši 700,53 eur měsíčně od dubna 2017;
- dodatečné náklady na stěhování ve výši 1 000 eur, nad rámec již schválených nákladů ve výši 1 079,10 eur;
- psychickou újmu, kterou utrpěla, ve výši 2 000 eur;
- všechny výše uvedené částky navýšené o zákonné úroky do úplného zaplacení;

3. uložil žalované náhradu všech nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná administrativa nesplnila své povinnosti tím, že nerespektovala povinnost postupovat s řádnou péčí, řádné administrativy a pomoci a vytvořila očekávání, která se jeví v případě žalobkyně jako nerealizovatelná a spočívající v přiznání příspěvku za práci v zahraničí, třebaže původně nesplňovala podmínky vyžadované pro tyto účely služebním řádem. Toto pochybení jí podle jejího názoru způsobilo újmu, která má přímou příčinnou souvislost s nesplněním povinnosti orgánem.

Žaloba podaná dne 21. února 2018 – Rakousko v. Komise**(Věc T-101/18)**

(2018/C 152/50)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Rakouská republika (zástupce: G. Hesse)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/2112 ze dne 6. března 2017 o opatření / režimu podpory / státní podpoře SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), kterou Maďarsko zamýšlí poskytnout na podporu rozvoje dvou nových jaderných reaktorů v jaderné elektrárně Paks II (oznámeno pod číslem C(2017) 1486), zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. prosince 2017, L 317, s. 45, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, který vychází z toho, že nebylo provedeno zadávací řízení

Podle žalobkyně je rozhodnutí zaprvé neplatné z důvodu porušení základních pravidel pro zadávání veřejných zakázek, jejichž dodržení je nerozlučně spjata s účelem podpory.

2. Druhý žalobní důvod, který vychází z nesprávného použití čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Neexistence cíle společného zájmu

Rakouská republika zadruhé tvrdí, že na rozdíl od názoru žalované, neexistuje žádný společný zájem podle čl. 107 odst. 3 písm. c), který je vyžadován pro schválení státní podpory.

3. Třetí žalobní důvod, který vychází z nesprávného použití čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Nesprávné vymezení hospodářského odvětví a nesprávné domněnky selhání trhu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

Zatřetí podle žalobkyně žalovaná nesprávně schválila zamýšlenou státní podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, neboť vychází nesprávně z toho, že existuje samostatný trh s jadernou energií, a rovněž nesprávně vychází z toho, že na tomto trhu existuje tržní selhání či selhání kapitálového trhu.

4. Čtvrtý žalobní důvod, který vychází z nepřiměřenosti opatření.

Podle žalobkyně je rozhodnutí rovněž neplatné z toho důvodu, že žalovaná neprovedla posouzení přiměřenosti v souladu s právními předpisy podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU: *in concreto* negativní dopady převažují nad pozitivními.

5. Pátý žalobní důvod, který vychází z neoprávněných narušení hospodářské soutěže, které jsou podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU neslučitelné s vnitřním trhem

Zapáté, napadené rozhodnutí vede k neoprávněnému narušení hospodářské soutěže a pravidel o státní podpoře, jež se týkají rozdílných zacházení na vnitřním trhu s elektřinou, a je proto v rozporu s unijním právem.

6. Šestý žalobní důvod: Existence „projektu v obtížích“

Zašesté, žalobkyně tvrdí, že státní podpora určená „projektu v obtížích by neměla být na liberalizovaném vnitřním trhu s elektřinou schválena na základě čl. 107 odst. 3 písm. c).

7. Sedmý žalobní důvod: Posílení / dosažení dominantního postavení

Zasedmé, podle žalobkyně vylučuje dominantní postavení maďarského státu, který působí v tržním prostředí, kterého dosáhl prostřednictvím státní podpory, slučitelnost této podpory se společným trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

8. Osmý žalobní důvod: riziko likvidity velkoobchodního trhu

Zaosmé, státní podpora by neměla být schválena s ohledem na riziko snížení likvidity trhu, jež z ní nevyhnutelně vyplývá.

9. Devátý žalobní důvod: nedostatečné vymezení státní podpory

Zadeváté, žalobkyně opírá svou žalobu o to, že žalovaná nedostatečně vymezila rozsah státní podpory.

10. Desátý žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU

Zadesáté, žalovaná několikrát a závažným způsobem porušila svou povinnost uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 23. února 2018 – Pink Lady America v. CPVO – WAAA (Cripps Pink)

(Věc T-112/18)

(2018/C 152/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pink Lady America LLC (Yakima, Washington, Spojené státy) (zástupci: R. Manno a S. Travaglio, lawyers)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Western Australian Agriculture Authority (WAAA) (South Perth, Austrálie)

Údaje týkající se řízení před CPVO

Držitel dotčeného odrůdového práva Společenství: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Dotčené odrůdové právo Společenství: Odrůdové právo Společenství č. EU1640, odrůda jablek Cripps Pink

Řízení před CPVO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 14. září 2017 ve věci A007/2016

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil odrůdové právo Společenství pro jablono odrůdy Cripps Pink č. 1640 z důvodu nedostatku novosti podle článku 10 ve spojení s článkem 20 nařízení č. 2100/94;
- uložil CPVO a Western Australian Agriculture Authority náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 10 ve spojení s článkem 20 nařízení č. 2100/94;
 - Porušení článku 76 nařízení č. 2100/94 a obecných právních zásad právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti ve spojení s čl. 50 odst. 3 nařízení č. 874/2009.
-

Žaloba podaná dne 22. února 2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)**(Věc T-113/18)**

(2018/C 152/52)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Spojené království) (zástupce: J. Mellor, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FREE“ – Přihláška č. 15 083 091

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017, ve věci R 2164/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. února 2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)**(Věc T-114/18)**

(2018/C 152/53)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Spojené království) (zástupce: J. Mellor, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FREE“ – Přihláška č. 15 081 508

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017, ve věci R 2166/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. února 2018 – Darmanin v. EASO

(Věc T-116/18)

(2018/C 152/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Joanna Darmanin (Sliema, Malta) (zástupce: N. De Montigny, advokát)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl,
- že se rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv (výkonného ředitele) ze dne 27. června 2017, jehož prostřednictvím byla žalobkyně propuštěna na konci zkušební doby s účinností od 15. července 2017, zrušuje;
- v případě potřeby že se zrušuje explicitní rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 29. ledna 2018;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 14 pracovního řádu ostatních zaměstnanců (dále jen „PŘOZ“) a interní příručky Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) týkající se postupů hodnocení osob ve zkušební době.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 43 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a rozhodnutí správní rady EASO ze dne 18. ledna 2016, kterým se provádějí články 43 a 44 služebního řádu pro dočasné zaměstnance.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení rozhodnutí správní rady EASO č. 11 ze dne 4. července 2012 o zaměstnancích na úrovni středního managementu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad řádné správy a právní jistoty.
5. Pátý žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházející z námitky protiprávnosti z důvodu porušení zásady rovného zacházení a porušení účinného práva být vyslechnut.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na konání hodnotícího postupu, který bude v souladu s právními předpisy, spravedlivý a předvídatelný.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z nedodržení pravidel v oblasti důkazního břemene.

Žaloba podaná dne 27. února 2018 – Wendel a další v. Komise

(Věc T-124/18)

(2018/C 152/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold, Německo), Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a C. Zimmermann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017 L 319, s. 30); a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že bez platného právního základu prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ porušuje zásadu svěření pravomocí podle čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 SEU a v každém případě i zásadu institucionální rovnováhy podle čl. 13 odst. 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 266 SFEU, jelikož jím nebyla přijata nezbytná opatření k dosažení souladu s rozsudkem ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, C&J Clark International.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že uložením antidumpingového cla na dovoz obuvi, „k čemuž došlo během období, kdy se uplatnilo nařízení Rady (ES) No 1472/2006 ⁽²⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) No 1294/2009 ⁽³⁾“, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušilo čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 2016/1036 ⁽⁴⁾ a zásadu právní jistoty (zákaz retroaktivity).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že uložením antidumpingového cla bez provedení nového posouzení unijních zájmů prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušilo článek 21 nařízení (EU) č. 2016/1036; v každém případě by bylo zjevně nesprávné konstatovat, že uložení antidumpingového cla bylo v unijním zájmu.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že přijetím aktu, který přesahuje meze toho, co je nezbytné, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 SEU.

- (¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017 L 319, s. 30).
- (²) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uložného prozatímního cla (Úř. věst. 2006 L 275, s. 1).
- (³) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2009 L 352, s. 1).
- (⁴) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016 L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Associazione – GranoSalus v. Komise

(Věc T-125/18)

(2018/C 152/56)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Associazione Nazionale Granosalus – Liberi – Cerealicoltori & Consumatori (Associazione – GranoSalus) (Foggia, Itálie) (zástupce: G. Dalfino, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2324 ze dne 12. prosince 2017, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh obnovuje schválení účinné látky glyfosát a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 168, 169 a 191 SFEU ve spojení s článkem 35 Listiny základních práv Evropské unie, nařízení (ES) č. 2009/1107, nařízení (EU) č. 2016/429 a nařízení (EU) č. 2013/1305, ve znění nařízení (EU) č. 2017/2393, směrnice 98/83/ES a směrnice (EU) 2015/1787; z porušení zásady obezřetnosti, zásad proporcionality a přiměřenosti a zásad řádné, spravedlivé a transparentní správy; ze zneužití pravomoci z důvodu zkreslení skutkových okolností, nedostatečného a zdánlivého šetření a odůvodnění; zjevné nelogičnosti, z nesprávného předpokladu a z nesprávného použití prováděcího nařízení (EU) č. 2017/2324.

Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobce uplatňuje:

- rozpor prováděcího nařízení (EU) č. 2017/2324 se zásadami a opatřeními stanovenými nařízením (ES) č. 2009/1107 na ochranu lidského zdraví, spotřebitelů, zvířat a životního prostředí;

- porušení zásady obezřetnosti a rozpor s judikaturou Tribunálu a Soudního dvora;
 - nedostatečné šetření ohledně účinků glyfosátu zejména na zvířata a podzemní vody, a porušení postupů stanovených v nařízení (ES) č. 2009/1107;
 - protiprávnost specifikací prováděcího nařízení (EU) č. 2017/2324 v tom, že jsou ponechány na diskreční pravomoci členských států bez stanovení jakéhokoli referenčního parametru.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti prováděcího nařízení (EU) č. 2324/2017 z důvodu porušení práva členů sdružení Granosalus na zdraví a rozporu s cíli SZP v nařízení (EU) č. 1305/2013, ve znění nařízení (EU) č. 2017/2393.

Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobce uplatňuje:

- přítomnost glyfosátu v každodenně používaných výrobcích a zboží má vliv na zdraví členů sdružení Granosalus jako občanů EU a spotřebitelů;
- používání glyfosátu má vliv na uvádění výrobků členů sdružení Granosalus na trh a na správné uplatňování pravidel hospodářské soutěže v rámci EU.

Žaloba podaná dne 27. února 2018 – adidas International Trading a další v. Komise

(Věc T-130/18)

(2018/C 152/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: adidas International Trading BV (Amsterdam, Nizozemsko) a 27 dalších (zástupci: E. Vermulst a J. Cornelis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Uř. věst. 2017, L 319, s. 30); a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neměla právní způsobilost přijmout prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232.⁽¹⁾
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že opětovné zahájení ukončeného řízení týkajícího se obuvi a uložení promlčeného antidumpingového cla se zpětnou účinností prostřednictvím prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2232:

- nemá právní základ, je založené na zjevně nesprávném posouzení článku 266 SFEU a nařízení (EU) č. 2016/1036 ⁽²⁾ a porušuje čl. 9 odst. 4 nařízení (EU) č. 2016/1036,
 - je neslučitelné se zásadami ochrany legitimního očekávání, právní jistoty a zákazu zpětné účinnosti, pokud jde o žalobkyně; a
 - je založeno na nesprávném použití článku 266 SFEU, na zneužití pravomoci Komise a porušuje čl. 5 odst. 4 SEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že uložení antidumpingového cla se zpětnou účinností dodavatelům žalobkyní, které zabránilo žalobkyním v zaplacení, porušuje zásadu zákazu diskriminace.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise zneužila pravomoci při posouzení žádosti o zacházení v tržním hospodářství a individuálního zacházení dodavatelů žalobkyně týkajících se uložení antidumpingového cla se zpětnou účinností, a že porušila zásadu zákazu diskriminace.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že posouzení Komise s ohledem na společnosti uvedené v přílohách III a VI prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2232, kterým byly zamítnuty žádosti o vrácení antidumpingového cla týkající se dovozu od těchto společností, je založeno na zjevně nesprávném posouzení, nesprávném použití článku 266 SFEU a porušuje povinnost řádné péče a řádné správy.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Deichmann v. Komise

(Věc T-131/18)

(2018/C 152/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deichmann SE (Essen, Německo) (zástupci: S. De Knop, B. Natens, A. Willems a C. Zimmermann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30); a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že jednáním bez platného právního základu porušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ zásadu přenesení pravomocí podle čl. 5 odst. 1 a 2 SEU a v každém případě zásadu institucionální rovnováhy podle čl. 13 odst. 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že nepřijetím opatření nezbytných k zajištění souladu s rozsudkem ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, C&J Clark International, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že uložením antidumpingového cla na dovoz obuvi, „ke kterému došlo po dobu platnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ⁽²⁾ a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ⁽³⁾“, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 2016/1036 ⁽⁴⁾ a zásadu právní jistoty (zákaz retroaktivity).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že uložením antidumpingového cla bez provedení nového posouzení zájmů Unie prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 21 nařízení (EU) č. 2016/1036; v každém případě je zjevně nesprávný závěr, podle kterého bylo uložení antidumpingového cla v zájmu Unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že přijetím aktu, který jde nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložení prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uložení prozatímního cla (Úř. věst. 2006, L 275, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2009, L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Roland v. Komise**(Věc T-132/18)**

(2018/C 152/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Roland SE (Essen, Německo) (zástupci: S. De Knop, A. Willems a C. Zimmermann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou,

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30); a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise tím, že jednala bez platného právního základu, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ porušuje zásadu svěřeni pravomocí zakotvenou v čl. 5 odst. 1 a 2 SEU a v každém případě zásadu institucionální rovnováhy podle čl. 13 odst. 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že tím, že nepřijalo nezbytná opatření vyplývající z rozsudku ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, C&J Clark International, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že zavedením antidumpingového cla na dovoz obuvi, „který se uskutečnil v době použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ⁽²⁾ a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ⁽³⁾, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 2016/1036 ⁽⁴⁾ a zásadu právní jistoty (zákazu zpětné účinnosti).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že zavedením antidumpingového cla bez nového posouzení zájmu Unie, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 21 nařízení (EU) č. 2016/1036, přičemž je třeba mít každopádně za to, že by byl býval zjevně chybný závěr, že zavedení antidumpingového cla je v zájmu Unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že přijetím aktu, který jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cíle, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. 2006, L 275, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2009, L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Deichmann-Shoes UK v. Komise

(Věc T-141/18)

(2018/C 152/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deichmann-Shoes UK Ltd (Leicestershire, Spojené království) (zástupci: S. De Knop, B. Natens, A. Willems a C. Zimmermann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017 L 319, s. 30); a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise tím, že jednala bez platného právního základu, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ porušuje zásadu svěřeni pravomocí zakotvenou v čl. 5 odst. 1 a 2 SEU a v každém případě zásadu institucionální rovnováhy podle čl. 13 odst. 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že tím, že nebyla přijata nezbytná opatření vyplývající z rozsudku ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, C&J Clark International, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že tím, že bylo zavedeno antidumpingové clo na dovoz obuvi, „který se uskutečnil v době použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ⁽²⁾ a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ⁽³⁾“, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 2016/1036 ⁽⁴⁾ a zásadu právní jistoty (zákazu zpětné účinnosti).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že tím, že bylo zavedeno antidumpingové clo bez nového posouzení zájmu Unie, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 21 nařízení (EU) č. 2016/1036, přičemž je třeba mít každopádně za to, že by byl býval zjevně chybný závěr, že zavedení antidumpingového cla je v zájmu Unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že přijetím aktu, který jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cíle, prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. 2006, L 275, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2009, L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – Buffalo – Boots v. Komise**(Věc T-142/18)**

(2018/C 152/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Buffalo – Boots GmbH (Hochheim am Main, Německo) (zástupci: S. De Knop, A. Willems a C. Zimmermann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Uř. věst. 2017, L 319, s. 30);

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ porušuje zásadu svěření pravomocí zakotvenou v čl. 5 odst. 1 a 2 SEU a v každém případě zásadu institucionální rovnováhy, neboť toto prováděcí nařízení bylo přijato bez platného právního základu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že prováděcí nařízení Komise 2017/2232 porušuje článek 266 SFEU, neboť nebyla přijata žádná opatření nezbytná k vyhovění rozsudku ve věcech C-659/13 a C-34/14 C&J Clark International.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 2016/1036 ⁽²⁾ a zásadu právní jistoty (zákaz zpětné účinnosti), neboť antidumpingové clo na dovoz některé obuvi, bylo uloženo „po dobu platnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ⁽³⁾ a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ⁽⁴⁾“.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje článek 21 nařízení (EU) č. 2016/1036, neboť antidumpingové clo bylo uloženo, aniž by bylo provedeno nové posouzení unijního zájmu; v každém případě byl zjevně nesprávný předpoklad, že uložení antidumpingového cla bylo v unijním zájmu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 porušuje čl. 5 odst. 1 a 4 SFEU, neboť byl přijat akt, který jde na rámec toho, co je k dosažení jeho cílů nezbytné.

- (¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2232 ze dne 4. prosince 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné některými vyvážejícími výrobci v Čínské lidové republice a Vietnamu, s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 319, s. 30).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uložného prozatímního cla (Úř. věst. 2006, L 275, s. 1).
- (⁴) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2009, L 352, s. 1).

Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Věc T-152/18)

(2018/C 152/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie ve fialové, světle hnědé, béžové, tmavě hnědé a zlatohnědé barvě „SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA“ – Přihláška č. 13 781 331

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017, ve věci R 1319/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Solgar Holdings, Inc., vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Věc T-153/18)

(2018/C 152/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v červené, světle hnědé, béžové a zlatohnědé barvě SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Přihláška č. 13 781 299

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 ve věci R 1321/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Solgar Holdings, Inc., vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Věc T-154/18)

(2018/C 152/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v zelené, světle hnědé, béžové, tmavě hnědé a zlatohnědé barvě SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Přihláška č. 13 781 273

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 ve věci R 1322/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Solgar Holdings, Inc., vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Věc T-155/18)

(2018/C 152/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, lawyers)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie ve světle zelené, světle hnědé, béžové, tmavě hnědé a zlatohnědé barvě SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Přihláška č. 13 781 315

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 ve věci R 1323/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Solgar Holdings, Inc., vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. března 2018 – Scaloni a Figini v. Komise**(Věc T-158/18)**

(2018/C 152/66)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Žalobci: Mario Scaloni (Ancona, Itálie), Ennio Figini (Chiaravalle, Itálie) (zástupce: P. Putti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál uložil Unii nebo Komisi, v závislosti na případném výkladu dotčené směrnice a dotčeného nařízení, povinnost zaplatit náhradu celkové nominální hodnoty akcií, jak je uvedeno v žalobě a jak to vyplývá z příložené dokumentace, a nahradit náklady tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci uvádějí, že po vstupu v platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Text s významem pro EHP) ⁽¹⁾, a následně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾, neměl italský stát právo zasáhnout ve prospěch některých svých bank, mezi kterými je Banca Marche.

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod týkající se náhrady škody z důvodu nesouladného výkladu směrnice 59/2014/EU a nařízení č. 806/2014 ze strany Komise, protiprávního vyloučení Banca Marche z režimu státních podpor a z toho vyplývajícího porušení zásady rovnosti anebo zákazu diskriminace.

- V tomto ohledu žalobci tvrdí, že v případě podpory poskytnuté několika bankám různými členskými státy Komise shledala, že podmínky podle čl. 107 odst. 3 písm. b) byly splněny, a proto byly podpory považovány za legitimní. Plánované zásahy italského státu musí být posuzovány podle stejného ustanovení, které je jediným předpisem upravujícím státní podpory, a nikoliv podle dotčené směrnice a nařízení. Tyto dva právní předpisy se státní podpory netýkají a nemohly být v této oblasti použity, protože jde o sekundární právo. Podpora ve prospěch italských bank měla být rovněž povolena, neboť vycházela ze stejných důvodů, které podle Komise ospravedlnily již vyplacenou podporu.
- Žalobci mimoto poznamenávají, že pro případ, že bude sekundární legislativa považována za použitelnou, první žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že podporu neschválila, porušila zásadu rovnosti.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady hierarchie unijních právních předpisů ze strany evropské legislativy.

— V tomto ohledu žalobci tvrdí, že pokud Tribunál dospěje k závěru, že výklad provedený Komisí byl správný, porušení se týká legislativních aktů a odpovědnost přísluší Unii jako celku.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních zásad italského právního řádu a z nepoužitelnosti unijního práva.

— Žalobci v tomto ohledu tvrdí, že pokud Tribunál rozhodne, že ani směrnice, ani nařízení neporušují unijní zásadu rovnosti, žalobci se budou muset obrátit na italský ústavní soud, aby přezkoumal soulad se zásadou rovnosti podle italského ústavního pořádku. V případě negativní odpovědi nebude předpis, který je s touto zásadou v rozporu, moci být součástí italského právního řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014 L 173, s. 190.

⁽²⁾ Úř. věst. 2014 L 225, s. 1.

Žaloba podaná dne 2. března 2018 – Theodorakidi v. EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Věc T-160/18)

(2018/C 152/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Řecko) (zástupce: F. Ikonomidou Ikonomou, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Řecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie THYREOS VASSILIKI – Ochranná známka Evropské unie č. 8 206 963

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. prosince 2017, ve věci R 40/2017-4.

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil a v důsledku toho zamítl žalobu o neplatnost;

— uložil EUIPO a dalšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených před Soudním dvorem, odvolacím senátem EUIPO a před zrušovacím oddělením.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001;

- Odvolací senát EUIPO se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že další účastník je „šířeji znám“;
- Porušení povinnosti uvést odůvodnění;
- Odvolací senát EUIPO pochybil, když připustil, že by nemělo existovat žádné omezení týkající se kategorie zboží/služeb, pro kterou má být konstatována neplatnost.

Žaloba podaná dne 7. března 2018 – Beko v. EUIPO – Acer (ALTUS)

(Věc T-162/18)

(2018/C 152/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Beko plc (Watford, Spojené království) (zástupce: G. Tritton, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Acer (ALTUS) Acer, Inc. (Taipei City, Tchaj-wan)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „ALTUS“ – Přihláška č. 6 490 809

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. prosince 2017, ve věci R 1991/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc zpět EUIPO, aby přehodnotil žádost o pozastavení;
- nařídil přerušit jednání;
- rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- EUIPO pochybil, když nevyhověl žádosti o pozastavení námitek do doby, než bude rozhodnuto ve slovenském řízení. Zejména se uvádí, že odůvodnění pátého odvolacího senátu bylo zjevně vadné nebo neodůvodněné nebo se netýkalo „věci jako celku“ a tedy nemohlo řádně zvážit různé dotčené zájmy nebo vedlo k zneužití pravomoci.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2018 – Deloitte Consulting v. Komise**(Věc T-688/13) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 29.3.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. března 2018 – CFA Institute v. EUIPO – Bloss a další (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)**(Věc T-155/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/70)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. března 2018 – CFA Institute v. EUIPO – Ernst et Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)**(Věc T-156/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. února 2018 – Ferri v. ECB**(Věc T-641/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/72)

Jednací jazyk: italština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 382, 13.11.2017.

